ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑΘ
Αριθμός Άδειας 4179

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΚΩΔΙΚΟΣ : 013596

Εξωκλήσι Αγιάννη

Ἄρτοσῆνος

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

Αγ. Μάρκου 16, 5ος όροφος, 10560 Αθήνα • syndesmosserveon@yahoo.gr

Έτ. 41ο • Αρ. φ. 209 • Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2018 • ιστοσελίδα: servou.gr • email: syndesmos@servou.gr

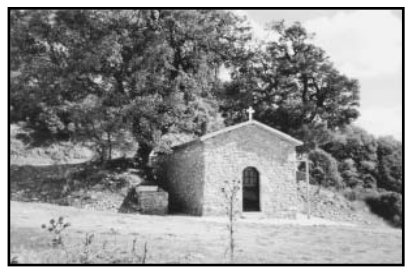

Εξωκλήσι Αγιαντριά

Κοπή Πίτας 2018 και Βραβεύσεις

Στις **21.1.2018**, πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση για την **κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας** του Συνδέσμου Σερβαίων και **βραβεύσεις** νέων, στην κατάμεστη από πατριώτες αίθουσα της Παγγορτυνιακής Ένωσης. Είχαμε την ευκαιρία να ανταμώσουμε, πατριώτες, συγγενείς, γνωστοί και φίλοι, να ανταλλάξουμε ευχές και να περάσουμε ένα ευχάριστο πρωινό.

Έγινε φανερή και υπογραμμίστηκε η ανάγκη να υπάρχει και να ζει ο Σύνδεσμος. Στο παρελθόν, έχουμε ακούσει ότι ο Σύνδεσμος βρέθηκε σε ανάλογες με τις σημερινές δυσκολίες, π.χ. εκπροσώπησης, αλλά μπόρεσε να ανανήψει, χάρη στην αγάπη των πατριωτών.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλάμβανε:

Α. Καλωσόρισμα και χαιρετισμοί από νυν και πρώην μέλη του ΔΣ, φίλους του Συνδέσμου, πρόσωπα πολιτικά, εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης, των ΜΜΕ και πατριώτες.

Β. Απονομή βραβείων, για την προηγούμενη σχολική χρονιά.

Γ. Κοπή της πίτας του 2018.

Κοπή της Πίτας 2018 από τα μέλη του ΔΣ. (από αριστερά προς δεξιά): Ι. Στ. Βέργος (ταμίας), Ι. Ν. Βέργος (αντιπρόεδρος), Ι. Κ. Μπόρας (πρόεδρος), Ε. Κ. Μπόρα (γραμματέας), Κ. Τερζής και Κ. Δάρας.

Ακολούθησαν καλωσορίσματα και ευχαριστίες του ΔΣ προς τους φίλους του Συνδέσμου, που παραβρέθηκαν στην εκδήλωση και έλαβαν το λόγο για να απευθύνουν χαιρετισμό και ευχές στους πατριώτες και στο Σύνδεσμο.

Την εκδήλωση άνοιξε η γραμματέας του ΔΣ, **Ελένη Μπόρα** με ευχές για μια καλή χρονιά σε όλους τους πατριώτες και φίλους του χωριού μας. Η εκδήλωση ήταν και φέτος, κατά το ήμισυ, αφιερωμένη στους νέους. Οι παρευρισκόμενοι μαθητές παρέλαβαν **τιμητικό έπαινο και δώρο,** ένα χρηματικό ποσό, που δώρισε *«για την αγορά ενός καλού βιβλίου»* ο Πρόεδρος του ΔΣ του Συνδέσμου, επίτιμος Πρόεδρος Εφετών, κ. Ιωάννης Κ. Μπόρας.

Οι ομιλητές συγχάρηκαν τους πατριώτες για το Σύλλογο και τόνισαν τη σημασία της ύπαρξής του.

Εκπρόσωποι της Βουλής των Ελλήνων: ο κ. **Γιώργος Παπαηλίου**, βουλευτής Αρκαδίας ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. **Κώστας Βλάσσης**, βουλευτής ΝΔ, ο κ. **Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος**, βουλευτής Δημοκρατικής Συνεργασίας, η κα **Εύη Τατούλη**, αντιπρόεδρος του Ελληνικού Τμήματος Γυναικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πολιτευτής Αρκαδίας ΝΔ.

Εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης: Ο κ. **Στάθης Κούλης**, τέως Δήμαρχος Λαγκαδιών και νυν Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Γορτυνίας.

Εκπρόσωποι του Τύπου: η κα **Πένυ Καλύβα**, εκδότρια της εφημερίδας *'Γορτυνία'*, και ο κ. **Λατάνης**, εκπρόσωπος από την Παγγορτυνιακή Ένωση**.**

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αρκάδων Ιλίου *'Οι Προσελήνιοι'*, κ. **Ιωάννης Αντ. Κουτσανδρέας,** Ιατρός Παιδοψυχίατρος.

Η κα **Χριστίνα Κ. Μπόρα**, Ιατρός Παιδίατρος, Νεογνολόγος, Πλοίαρχος του Λ.Σ.

Ο πρόεδρος του ΔΣ, κ. **Ιωάννης Κ. Μπόρας,** ζήτησε *«ενός λεπτού σιγή στη μνήμη όλων των πατριωτών που έφυγαν από κοντά μας και για τα μέλη του ΔΣ, Νίκο Α. Κουτσανδριά και Χρίστο Κατσιάπη, και τους διατελέσαντες προέδρους, Η. Χειμώνα, Βασ. και Στ. Δάρα. Ο Σύνδεσμός μας είναι 95 ετών και*

συνέχεια στη σελ. 8

Το ΔΣ του Συνδέσμου μας εύχεται
σε όλους τους απανταχού της Γης Σερβαίους
και τους φίλους του χωριού μας
Χρόνια Πολλά με Υγεία, Αγάπη και Ειρήνη!
Καλή Ανάσταση!

Εις την Ελλάδα

(Αλεξάντρ Σεργκέγεβιτς Πούσκιν)

Εμπρός, Ελλάς επαναστάτισσα, στάσου όρθια
κράτα με τα γερά τα όπλα την δύναμιν σου.
Δεν εγέρθηκε ένας Όλυμπος του κάκου
η Πίνδος σου και οι Θερμοπύλες, η τιμή σου.

Επετάχθηκε από των σπλάχνων σου τα βάθη
η ελευθερία σου δυνατή, φωτός πυρήνας
κι απ' του Θησέως και του Περικλή τους τάφους
και τα πάντα νέα ιερά των Αθηνών.

Θραύσε τώρα, γη θεών και ηρώων
της σκλαβιάς τες αλυσίδες, την μαύρην μοίρα
με τες γλυκόηχες ωδές από του Τυρταίου
και από του Ρήγα και του Βύρωνος την λύρα.

Παραλειπόμενα - θέρος 2017

Στο χωριό μας, το προηγούμενο θέρος (2017) και για μεγάλο χρονικό διάστημα, ενέσκηψαν δύο προβλήματα. Το πρώτο ήταν **η μη αποκομιδή των απορριμμάτων**, που είχε ως συνέπεια την υπερχείλιση των κάδων συλλογής και τη δημιουργία έντονης κακοσμίας και μόλυνσης, τα οποία επιτείνοντο, λόγω της ζέστης. Το θέαμα δε των σκόρπιων, εκτός των κάδων απορριμμάτων, ήταν αποκρουστικό. Αυτό το θέαμα αντιμετώπισαν και οι επισκέπτες του χωριού, προεξάρχοντος του κυρίου Δημάρχου. Το ίδιο πρόβλημα αντιμετώπιζε το πλείστον, πλην ελάχιστων εξαιρέσεων, των χωριών του Δήμου μας.

Το έτερο πρόβλημα ήταν οι μεγάλες **διακοπές παροχής ύδατος** σε γειτονιές του χωριού, που δεν ήταν απότοκες αποκλειστικά της μειωμένης παροχής από τις πηγές υδάτων (Κοκκινόβρυσης, Τρανής Βρύσης), αλλά και άλλων παραγόντων, όπως λ.χ. η αλόγιστη σπατάλη με το πότισμα κήπων, και άλλες χρήσεις και διαρροές.

Αυτά δε τίθενται υπόψη των αρμόδιων τοπικών αρχόντων, ενόψει, μάλιστα, της φετινής έλλειψης χιονοπτώσεων, που τροφοδοτούν τον υδροφόρο ορίζοντα, όπως εύστοχα επισημαίνει ο Ν.Γ.Π., στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας «Γορτυνία». Οι αρμόδιοι τοπικοί άρχοντες, που ασφαλώς γνωρίζουν τα μέσα-τρόπους αντιμετώπισης των ως άνω προβλημάτων, αν χρειαστεί, θα έχουν την αμέριστη συμπαράσταση του Συνδέσμου μας, όπως έχει πράξει, τόσο στο απώτερο, όσο και στο πρόσφατο παρελθόν, με επισκευές μνημείων (Λιμνίτσα, Δημοκίτης, Εικονοστάσι του Ι.Ν. Αγίου Ανδρέα). Ελπίζουμε ότι θα ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα, για να εξαλειφθούν αυτά τα δυσάρεστα φαινόμενα.

Ιωάννης Κ. Μπόρας,
Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου
των Απανταχού Σερβαίων

Βράβευση του Καθηγητή Γ. Θ. Τρουπή
Μια ακόμα τιμή για το χωριό μας

Το Ογκολογικό Κέντρο Ιατροβιολογικής Εκπαίδευσης και Έρευνας, και η Γ' Πανεπιστημιακή Παθολογική Κλινική Ιατρικής Σχολής Αθηνών, στα πλαίσια του Συνεδρίου «27ο Έτος Ημέρες Παθολογίας 2018» (15-17/3/2018), προέβη στη βράβευση του συγχωριανού μας, καθηγητή της Ανατομίας στην Ιατρική Σχολή του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, κυρίου Γεωργίου Θεοδ. Τρουπή.

Η τελετή της βράβευσης έγινε στην Εναρκτήρια τελετή των 27ων Ημερών Παθολογίας 2018, στο ξενοδοχείο Golden Age (στην οδό Μιχαλακοπούλου 57), την Παρασκευή 16 Μαρτίου 2018 και ώρα 19:45.

Η Γ' Παθολογική Κλινική της Ιατρικής Σχολής ΕΚΠΑ έχει αναπτύξει τα τελευταία χρόνια την παράδοση της βράβευσης ανθρώπων, που με το έργο και το παράδειγμά τους έχουν βοηθήσει και εμπνεύσει νέους επιστήμονες. Η βράβευση γίνεται πάντα στα πλαίσια των Ημερών Παθολογίας, που αποτελεί την κεντρική εκπαιδευτική εκδήλωση της Κλινικής και ένα από τα σημαντικότερα ετήσια συνέδρια στο χώρο της Παθολογίας.

Η Κλινική αποφάσισε να βραβεύσει τον Καθηγητή για τη μακροχρόνια θητεία του στην Ιατρική Σχολή, για την πολυετή προσφορά του στους φοιτητές της Ιατρικής, και για τη συνολική στάση της ζωής του, που χαρακτηρίζεται από την προσήλωση στο Ιπποκρατικό Πνεύμα και στο Ακαδημαϊκό Ήθος.

Όταν ο Γεώργιος Τρουπής, ως γόνος υπερπολύτεκνης οικογένειας (επτά παιδιά), περάτωσε αριστούχος τις Γυμνασιακές του σπουδές, στο Γυμνάσιο Λαγκαδίων Γορτυνίας Αρκαδίας (1962), η φοίτηση ενός μη αρκετά ευπόρου μαθητή, πολλώ μάλλον ενός πτωχού νέου, σε Ιατρική Σχολή, ήταν πραγματικός άθλος. Η εισαγωγή, τότε, στις Ιατρικές Σχολές των Πανεπιστημίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης (οι μόνες σχολές στην επικράτεια) πραγματώνονταν μετά από εισιτήριες εξετάσεις, που διενεργούσαν οι Σχολές, με αρκετά μικρό αριθμό εισακτέων φοιτητών. Αυτό για το Γεώργιο Τρουπή δεν ήταν το μόνο μεγάλο εμπόδιο, είχε να αντιμετωπίσει και απόφοιτους από πρότυπα σχολεία, με φροντιστήρια κ.λ.π. Αλλά τα δύσκολα ή μάλλον τα πολύ δύσκολα μόλις έχουν ξεκινήσει.

Το πρώτο ανυπέρβλητο εμπόδιο, ήτοι την πληρωμή ενός μεγάλου ποσού για την εγγραφή στο έτος σπουδών, ακολουθεί το πλέον επώδυνο της υποχρεωτικής αγοράς συγγραμμάτων, και της καταβολής ενός μη ευκαταφρόνητου ποσού για εξέταστρα καθενός μαθήματος, εκτός των εξόδων συντηρήσεώς του, ως φοιτητής εξ' επαρχίας. Οι κοινωνικές παροχές, ακόμη και στους πολύτεκνους και στους άπορους, ήσαν μηδαμινές.

Η άνοιξη, η καλή είδηση, ήρθε το 1964, με τη θέσπιση από την Κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου της δωρεάν παιδείας, και αυτό παρά τις αντιδράσεις από το τότε κατεστημένο, περί «δωρεάν αμάθειας» κ.λ.π. Καταργήθηκαν τότε όλες οι εισφορές και δαπάνες, που κατέβαλαν οι φοιτητές, και θεσπίστηκαν κοινωνικές παροχές (φοιτητικές εστίες, εισιτήρια, κουπόνια σίτησης). Αργότερα, το 1968, έχουμε και τη δωρεάν παροχή συγγραμμάτων.

Με τις ως άνω δύσκολες συνθήκες, σπούδασε ο σήμερα τιμώμενος Καθηγητής, Ιατρός, κος Γεώργιος Θεοδ. Τρουπής, ο οποίος σαν δάσκαλος χαίρεται να βλέπει τους παλαιούς φοιτητές του να διαπρέπουν ως άριστοι ιατροί, οδοντίατροι και φαρμακοποιοί. Αρκετοί μάλιστα από τους μαθητές του διδάσκουν ως καθηγητές στην Ιατρική Σχολή, όπως ο βουλευτής Κώστας Βλάσης, ο Θεόδωρος Γ. Τρουπής και ο πρόσφατα εκλεχθείς ως επίκουρος Καθηγητής, Δημήτριος Αθ. Σχίζας, και άλλοι πολλοί.

Συνέχεια στη σελ. 3

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΕΝΘΗ

14.12.2017 Απεβίωσε ο Μιχάλης Βαλκανάς, σε ηλικία 85 ετών.

Έφυγε από τη ζωή ο πατριώτης μας **Μιχάλης Βαλκανάς**. Ο Μιχάλης, με καταγωγή από το χωριό Κάτω Παναγιά Γορτυνίας, παντρεύτηκε τη συγχωριανή μας **Σούλα Γεωργίου Δάρα (Γιωκοντάρα)**, και απέκτησαν δύο παιδιά, την **Αθανασία** και το **Γιώργο**.

Η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 18/12/2017 από τον Ιερό Ναό του Αγίου Πέτρου, του Κοιμητηρίου Παλαιού Ηρακλείου Αττικής.

20.12.2017 Απεβίωσε ο Παναγιώτης Αγγ. Βέργος, σε ηλικία 83 ετών.

Έφυγε από τη ζωή, στις 20.12.2017, ο **Πάνος Αγγελή Βέργος**, και η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 21.12.2017 από την εκκλησία του χωριού μας Σέρβου «**Η Κοίμησις της Θεοτόκου**».

Ο Πάνος ήταν το πρώτο από τα έξι παιδιά (**Πάνος, Γιάννης, Γεωργία, Φώτης, Σπύρος, και Ηλίας**) του **Αγγελή Π. Βέργου (Αγγελάκου)**, και της **Μαρίνας Σπ. Κομνηνού** (από Λυκούρεσι).

Παντρεύτηκε τη συγχωριανή μας **Μαρίνα Π. Κατσιάπη**, και απέκτησαν τη **Ντίνα**, την **Κούλα** και το **Βαγγέλη.** Είχε την ευλογία στη ζωή να αποκτήσει 7 εγγόνια και 8 δισέγγονα.

Επαγγελματικά, εργάσθηκε ως εργολάβος οικοδομών. Ο **Πανούλης** ήταν άριστος οικογενειάρχης, πράος στο χαρακτήρα και αγαπητός σε όλους τους πατριώτες. Ποτέ δεν απουσίασε από τις εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας, στην Αθήνα και στο χωριό.

22.12.2017 Απεβίωσε ο Ιωάννης Χρ. Μπόρας, σε ηλικία 85 ετών.

Έφυγε από τη ζωή ο συγχωριανός μας **Γιάννης Χρήστου Μπόρας** και η εξόδιος ακολουθία έγινε την επομένη στο κοιμητήριο του Χαλανδρίου.

Ο **Γιάννης** ήταν το τρίτο από τα πέντε παιδιά (**Νίκος, Δήμητρα, Γιάννης, Σοφία, και Κούλα**) του **Χρήστου Νικ. Μπόρα** και της **Αγγελικής Ι. Λιατσοπούλου** (του Γιαννάκου).

Παντρεύτηκε την **Ευθυμία Κοντοπούλου** και απέκτησαν την **Αγγελική**. Επαγγελματικά, ήταν έμπορος στο κέντρο της Αθήνας. Ευγενής και χαμηλών τόνων άνθρωπος, ενάρετος και αγαπητός από όλους τους πατριώτες.

15.1.2018 Απεβίωσε η πρεσβυτέρα Παναγούλα Μαρκοπούλου-Γκούτη, σε ηλικία 92 ετών

Έφυγε από τη ζωή, πλήρους ημερών, η πρεσβυτέρα **Παναγούλα Δημ. Μαρκοπούλου**, και η εξόδιος ακολουθία έγινε την επομένη στο κοιμητήριο της Αναστάσεως, στον Πειραιά.

Η **Παναγούλα** ήταν το τρίτο από τα τέσσερα παιδιά (**Βασίλης, Γιάννης, Παναγούλα και Παναγής**) του συγχωριανού μας **Κωνσταντίνου Β. Γκούτη** και της **Κωστούλας Ι. Δάρα** (Νταρόγιαννη).

Παντρεύτηκε τον ιερέα **Δημήτριο Μαρκόπουλο** και απέκτησαν τον **Αντώνη**, τον **Κώστα** και το **Γιώργο**. Ευτύχησε να χαρεί εγγόνια και δισέγγονα.

Άνθρωπος της εκκλησίας, τίμησε τον τίτλο της πρεσβυτέρας και προσέφερε αγάπη και στοργή στην οικογένειά της.

20.1.2018 Απεβίωσε ο Δημήτριος Κ. Κωνσταντόπουλος, σε ηλικία 91 ετών.

Έφυγε από τη ζωή ο **Μήτσιος Κ. Κωνσταντόπουλος**, και η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 22.1.2018 από τον Ιερό Ναό της **«Κοιμήσεως της Θεοτόκου»** του χωριού μας Σέρβου, με τις ευλογίες και προσευχές των ιερέων, πατέρα **Σωτηρίου** (πρώην εφημερίου στο χωριό μας) και του πατέρα **Γρηγορίου**.

Ο **Μήτσιος** ήταν το πρώτο από τα δύο παιδιά (**Μήτσιος και Νίκος**) του **Κώστα Δημ. Κωνσταντόπουλου** και της **Γεωργίας Νικ. Μπόρα**.

Παντρεύτηκε τη συγχωριανή μας **Ρίνα Θ. Τρουπή** (Αλούπη) και απέκτησαν τη **Γεωργία**, γιατρό, Διευθύντρια στο Νοσ. Σωρηρία.

Επαγγελματικά ασχολήθηκε με τις οικοδομές. Άριστος οικογενειάρχης, πράος και ευγενικός στο χαρακτήρα, αξιαγάπητος από τους συγχωριανούς μας Σερβαίους. Τακτικό μέλος του Συνδέσμου μας, που πάντοτε συμμετείχε στις εκδηλώσεις του.

Στις 25 2.2018 τελέστηκε το Σαρανταήμερο Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αειμνήστου **Δημητρίου Κ. Κωνσταντόπουλου,** στον Ιερό Ναό Αγίου Φανουρίου Ανθουπόλεως Περιστερίου, με τις προσευχές συγγενών, φίλων και πολλών συγχωριανών μας Σερβαίων.

16.2.2018 Απεβίωσε ο Παναγιώτης Αθ. Σχίζας, σε ηλικία 78 ετών.

Έφυγε από τη ζωή, αιφνιδίως, ο **Τάκης Αθαν. Σχίζας** (Μπουζής). Η εξόδιος ακολουθία με τις προσευχές συγγενών και φίλων έγινε στις 17.2.2018, από την εκκλησία του χωριού μας.

Ο Τάκης ήταν το πρώτο από τα τρία παιδιά (**Τάκης, Νίτσα και Μίμης**) του **Αθανασίου Παν. Σχίζα** και της **Μαρίας Αθ. Στρίκου**. Παντρεύτηκε τη συγχωριανή μας **Ελένη Νικ. Βέργου** και απέκτησαν τη **Μαρία**, τον **Θανάση** και τη **Ντίνα**.

Επαγγελματικά ασχολήθηκε με την οικοδομή. Άριστος οικογενειάρχης, πράος και ευγενής στο χαρακτήρα, αγαπητός σε όλους τους συγχωριανούς μας. Η απουσία του θα γίνει αισθητή τους καλοκαιρινούς μήνες στο χωριό.

Στις 24.3.2018, με τις προσευχές συγγενών και φίλων, τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του, στον Ι. Ν. Αγ. Παντελεήμονος Αλίμου.

21.2.2018 Απεβίωσε ο Ιωάννης Κων/νου Σχίζας, σε ηλικία 91 ετών.

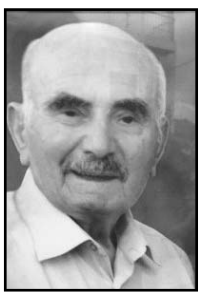

Έφυγε από τη ζωή ο **Ιωάννης Κων/νου Σχίζας** (Σπανόγιαννης), πλήρους ημερών. Η εξόδιος ακολουθία με τις προσευχές και την παρουσία συγγενών και φίλων τελέστηκε την επομένη, από την εκκλησία του Αγίου Τρύφωνα, στο Καματερό. Ακολούθησε η ταφή στο κοιμητήριο των Αγίων Αναργύρων.

Ο Γιάννης ήταν το τρίτο από τα τέσσερα παιδιά **(Γεωργία, Κατερίνη, Γιάννης και Δημήτρω)** του **Κωνσταντίνου Δ. Σχίζα** και της **Σοφίας Μαρ. Κομνηνού.** Παντρεύτηκε τη **Γιαννιά Αντωνίου Κομνηνού** (από Λυκούρεση), και απέκτησαν τον **Κώστα**, την **Κατερίνα** και τη **Χριστίνα.**

Υπόδειγμα οικογενειάρχη, πονετικός άνθρωπος με σπάνιο ήθος, αξιαγάπητος και πάντα στην υπηρεσία του συγχωριανού και του γείτονα. Στάθηκε ακριβοδίκαιος, αδέκαστος και μαχητής, μέχρι την τελευταία του ανάσα. Επαγγελματικά, ασχολήθηκε με την οικοδομή και μέχρι πρότινος, οι περισσότεροι μήνες του χρόνου τον έβρισκαν στο χωριό, που υπεραγαπούσε. Ας είναι ελαφρύ το χώμα του Δήμου που τον «σκεπάζει».

Παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα και όλη σου η οικογένεια θα σε θυμόμαστε για ΠΑΝΤΑ! Μας συμβούλεψες, μας νουθέτησες, μας δίδαξες... ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Υ.Σ. Λεβέντης στη ζωή, παλικάρι στην ασθένεια. Πώς να μην αντικρίσεις το θάνατο με ψηλά το κεφάλι; ***Η εγγονή του Μαρία Βέργου***

Στις 25.3.2018, τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του, στον Ιερό Ναό του Αγ. Τρύφωνα, στο Καματερό.

27.2.2018, Απεβίωσε η Αλεξάνδρα Βασ. Λαμπρούλη-Μπόρα, σε ηλικία 84 ετών

Έφυγε από τη ζωή σήμερα, **27.2.2018**, η συγχωριανή μας **Αλεξάνδρα Βασ. Λαμπρούλη-Μπόρα**, στο Νοσοκομείο Τριπόλεως.

Η **Αλεξάνδρα** γεννήθηκε στο Σέρβου και ήταν το 4ο από τα 5 παιδιά (**Αγγέλλω, Ηλίας, Κανέλλα, Αλεξάνδρα και Γεωργία**) του **Πέτρου Ιωάννου Μπόρα** και της **Μαρίας Κομνηνού**, και εγγονή του Μπορόγιαννη. Αδέρφια είχε την Αγγελική χα Δημ Κουτσανδρέα, τον Ηλία, που αποβίωσε πριν από λίγα χρόνια, την Κανέλα χα Παν. Αθανασίου και τη Γεωργία συζ. Θ. Γκάγκα.

Από το γάμο της με το **Βασίλειο Λαμπρούλη** απέκτησε τέσσερα τέκνα, την Ιωάννα (Άννα) συζ. Ηλία Γ. Τερζή, τον **Πέτρο**, τη **Γκόλφω** και τη **Μαρία**, από τα οποία απέκτησαν εγγόνια και δισέγγονο.

Ήταν μια γλυκιά, γελαστή και ευγενής μορφή, ενάρετη, καρτερική και ιδιαίτερα αγαπητή στη Δάφνη, όπου κατοικούσε και διατηρούσε μικρομάγαζο και είχε μόνο φίλους, που θα τη θυμούνται για την καλοσύνη και το χαμόγελό της.

Η εξόδιος ακολουθία με τις προσευχές και την παρουσία συγγενών και φίλων τελέστηκε στις 28.2.2018, από τον Ι.Ν. Αγίου Χαραλάμπους, στη Δάφνη Γορτυνίας.

Στις 24.3.2018 τελέστηκε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της στη Δάφνη.

11.3.2018 Απεβίωσε ο Ιωάννης Χρ. Βέργος, σε ηλικία 84 ετών

Έφυγε από τη ζωή ο **Γιάννης Χρ. Βέργος** και η εξόδιος ακολουθία έγινε στις **15.3.2018** από το **Γ' Κοιμητήριο Αθηνών**.

Ο **Γιάννης** ήταν το 6ο από τα έξι παιδιά (**Κώστας, Γιώργος, Ηλίας, Θύμιος, Γιάννης, Μαρίνα**} του **Χρήστου Αριστείδη Βέργου** και της **Φωτεινής Ιωάν. Δημητροπούλου**. Παντρεύτηκε την **Αντωνία Τσίτουρα,** από την Αράχωβα Γορτυνίας και απέκτησαν τη **Φωτεινή**.

Επαγγελματικά ασχολήθηκε με την οικοδομή. Άριστος οικογενειάρχης, εργατικός, πράος στο χαρακτήρα και αγαπητός στην κοινωνία των Σερβαίων.

13.3.2018 Απεβίωσε ο Ανδρέας Γ. Παγκράτης, σε ηλικία 83 ετών

Έφυγε από τη ζωή ο εκ πατρός συγχωριανός μας **Ανδρέας Γεωργίου Παγκράτης**, και η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 14.3.2018.

Ο **Ανδρέας** ήταν το πρώτο παιδί (**Ανδρέας, Κώστας, Νίκος και Ηρακλής**) του **Γεωργίου Κων. Παγκράτη** (Βίκιλη) και **της Παρασκευής Τούντα.**

Παντρεύτηκε την **Ελένη Παναγιωτακοπούλου**, και απέκτησαν δύο παιδιά, το **Γιώργο** και τη **Βίβιαν** (Παρασκευή).

Επαγγελματικά ασχολήθηκε με το εμπόριο, ως μεγαλοκαταστηματάρχης στην οδό Αιόλου. Πτυχιούχος της ΑΣΟΕΕ.

Ενάρετος και πράος άνθρωπος, καλός οικογενειάρχης. Παρότι δεν γεννήθηκε στου Σέρβου, πάντοτε ρωτούσε για το χωριό και ήταν συνδρομητής της εφημερίδας μας «Ο ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ».

9.4.2017 Απεβίωσε ο Δημήτρης Ι. Δημητρόπουλος, σε ηλικία 89 ετών.

Ο πατριώτης μας, **Δημήτρης Ι. Δημητρόπουλος**, γεννήθηκε στο Μερκοβούνι Αρκαδίας, το έτος 1928. Η σχέση του με το Χωριό μας, έγκειται στον πατέρα του **Ιωάννη Δημητρόπουλο** («Γιαννάκο») ο οποίος καταγόταν από του Σέρβου. Ο Γιαννάκος (ο αδερφός του Δημήτρης σκοτώθηκε στην Αλβανία) με το ψευδώνυμο **«Ράτσης»**, έμενε στο επάνω μέρος του χωριού (σήμερα μένει στο σπίτι αυτό ο Γ. Λ. Βέργος). Ο πατέρας του είχε παντρευτεί στο χωριό Μερκοβούνι Τριπόλεως (σώγαμπρος). Στη συνέχεια, η οικογένεια μετοίκησε και εγκαταστάθηκε για πολλά χρόνια στην Αλεξανδρούπολη.

Ο **Δημήτρης**, το 1948, εισήχθη στην ΑΣΟΕΕ (νυν ΟΠΑ), απ' όπου έλαβε Πτυχίο το 1957, και αφού είχε εκπληρώσει τις Στρατιωτικές του Υποχρεώσεις, το 1959 εισήχθη κατόπιν Διαγωνισμού στον Τελωνειακό Κλάδο, απ' όπου συνταξιοδοτήθηκε το 1991. Το 1961 παντρεύτηκε τη Δήμητρα Ροϊνιώτου, με την οποία απέκτησε τον Τάσο (επιστήμονα Πληροφορικής) και το Βασίλη (πτυχιούχο ΤΕΙ). Υπήρξε ιδρυτικό μέλος και εν συνεχεία, ηγετικό στέλεχος του Συλλόγου Μερκοβουνιωτών, «Ο Νεομάρτυς Δημήτριος».

Έγραψε βιβλία οικονομικού περιεχομένου, θεατρικά δοκίμια και έχει δημοσιεύσει πολλά άρθρα σε οικονομικά περιοδικά.

Στις 18.12.04, έγινε εκδήλωση προς τιμή του στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων και παρουσιάστηκε το βιβλίο του «Περπατώντας στ' αγκάθια», από δύο καθηγητές Πανεπιστημίου. Το βιβλίο (απόσπασμα δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα μας), αναφέρεται στα προβλήματα του ανθρώπου, που κληρονόμησε ο 20ος στον 21ο αιώνα.

Τακτικό μέλος του Συλλόγου μας, συμμετείχε σε πολλές εκδηλώσεις μας. Ευγενέστατος, άριστος οικογενειάρχης, ένας πνευματικός άνθρωπος.

Η σύζυγος και τα παιδιά του είναι συνδρομητές του Αρτοζήνου, και πάντα ρωτούν και ενδιαφέρονται για το χωριό μας.

ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟ

1. Φιλοσοφικαί και Οικονομικαί Αρχαί της Οικονομικής Επιστήμης (Αθ. 1970, σ. 210, σχημ. 8ο).

2. Οικονομικοκοινωνικά θέματα (78 σελ., σχημ.16ο).

3. Το Εισόδημα (Η Αύξηση του εισοδήματος και η δίκαιη διανομή του) (Αθ. 1994, σ. 170, σχημ. 8ο).

Α. Αύξηση του εισοδήματος

Β. Η δίκαιη διανομή του εισοδήματος

Γ. Το εισόδημα στην Ελλάδα

4. Η Θρησκεία από Φιλοσοφικής και Κοινωνικής Απόψεως (Αθ. 2004, σ. 364, σχημ. 8ο).

5. Περπατώντας στα αγκάθια (Αθ. 2004, σ. 143, σχημ. 8ο).

6. Άρθρα – Επιστολές

(Περισσότερα για το έργο του: https://www.servou.gr/2013-06-23-10-30-27/logotexnesmas/85-dimitropeyth/617-dimd)

Ο Σύνδεσμός μας εκφράζει τη συμπάθειά του και τα θερμά του συλλυπητήρια στις οικογένειες των εκλιπόντων.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

4.3.2018 Ετήσιο μνημόσυνο Νικολάου Χρ. Δάρα

Στις 4.3.2018, τελέστηκε, με τις προσευχές συγγενών και φίλων, ετήσιο μνημόσυνο, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του συγχωριανού μας **Νικολάου Χρ. Δάρα,** στον Ιερό Ναό της **Αγίας Αικατερίνης, Κάτω Πετράλωνα.**

17.3.18 Ετήσιο μνημόσυνο Ιωάννη Ευθ. Δημητρόπουλου

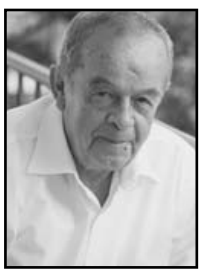

Στις 17.3.2018, τελέστηκε, με τις προσευχές συγγενών και φίλων, ετήσιο μνημόσυνο, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του συγχωριανού μας **Γιάννη Ευθ. Δημητρόπουλου**, στον Ιερό Ναό **Μεταμορφώσεως του Σωτήρος**, Μοσχάτο Αττικής.

Στην Μνήμη Τάκη Αθ. Σχίζα

Το τελευταίο Σάββατο της αποκριάς, 17-2-18, έφυγε ξαφνικά από κοντά μας, ένας ακόμη πατριώτης, ο ***Τάκης Αθ. Σχίζας***, στην ηλικία των 78 χρόνων. Μια ηλικία, που για τα σημερινά δεδομένα, υπολείπεται αρκετά, της μέσης ηλικίας ζωής των Ελλήνων.

Ο ***Τάκης*** ήταν ένας «ζωντανός» άνθρωπος, που η παρουσία του ήταν πάντα αισθητή στο χωριό, και έδινε ξεχωριστό τόνο στη ζωή της μικρής μας, σερβαίικης κοινωνίας. Φίλος με όλους, καλόκαρδος, με τον καλό λόγο πάντα στο στόμα, καλαμπουριτζής στην παρέα, χιουμορίστας, και με ιδιαίτερη συμπάθεια στο καλό κρασί. Υπήρχαν όμως και κάποιες στιγμές, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, που τον έβλεπε κανείς να πηγαίνει προς την πλατεία της ράχης μόνος του, με την μαγκούρα στο χέρι, και με έκφραση προβληματισμένου ανθρώπου (είχε βέβαια

➔

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η **Καλλιόπη-Δάφνη Μπαλαφούτη** (κόρη της Αθανασίας Κουβέλη και εγγονή της πατριώτισσας Καλλιόπης Σχίζα-του Παπαναστάση) και ο σύζυγός της **Γεώργιος Αναστόπουλος**, στις **26.12.2017**, απέκτησαν το πρώτο τους παιδάκι, ένα κοριτσάκι.
- Ο **Μαρίνος Ρουσιάς του Ιωάννου** και η σύζυγός του **Κατερίνα**, στις **7-1-2018**, απέκτησαν το πρώτο τους παιδάκι, ένα αγοράκι.
- Ο **Ιωάννης Καγιούλης** και η σύζυγός του απέκτησαν αγοράκι, στις **8.1.2018**. Ο Ιωάννης είναι γιος της Σταυρούλας Κων/νου Ρουσιά.
- Ο **Τάσος Γεωργακόπουλος**, γιος της Ελένης Ευστ. Ρουσιά, και η σύζυγός του **Δήμητρα Νάσου** απέκτησαν κοριτσάκι, στις **2.2.2018.**
- Η **Αθηνά Κ. Δάρα** (Κόρη του μέλους του ΔΣ του Συλλόγου μας κ. Κώστα Δάρα), και ο σύζυγός της **Παναγιώτης Ανδριώτης**, απέκτησαν κοριτσάκι, στις **25.2.2018.**

Ο Σύνδεσμός μας εύχεται στα νεογέννητα να ζήσουν, να είναι πάντα γερά, καλότυχα και ευτυχισμένα στη ζωή τους, και οι ευτυχείς γονείς, παππούδες, γιαγιάδες και λοιποί συγγενείς να τα καμαρώνουν και να τα χαίρονται.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ ΣΤΙΣ ΠΑΝΕΛ. ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2017

- Η **Σταυριάννα Σπ. Στρίκου** εισήχθη στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Ο **Θεόδωρος Κ. Τρουπής** εγγονός του Θοδωρή Τρουπή (Λογοτέχνη), εισήχθη 5ος στη σειρά, στο Φυσικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Η ***Ηλιάννα* Ηλ. Κωνσταντοπούλου** εισήχθη στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Πατρών.

Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει τους άξιους νέους/νέες και τους εύχεται καλή πρόοδο, πάντα επιτυχίες, καλή φοιτητική ζωή και ό,τι καλύτερο στη ζωή τους.

ΝΕΟΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

- Η **Μαρία Χειμώνα,** κόρη του Νίκου Δημ. Χειμώνα και της Νίκης Γρηγ. Κανελλοπούλου (και εγγονή της πατριώτισσας Βασιλικής Π. Στρίκου), αποφοίτησε, πρώτη στη σειρά της, από το τμήμα **Νομικής** του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.
- Ο **Φώτης Κων. Καλλέργης** αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο "**Queen Margaret University**" και έλαβε πτυχίο στη **Φυσιοθεραπεία**, «***Degree of Bachelor of shience with honours in PHYSIOTHERAPY, First class»***. Ο Φώτης είναι γιος της Ελένης Φωτ. Δημοπούλου (Σκορδή).

Ο Σύνδεσμός μας εκφράζει τα θερμά του συγχαρητήρια στους νέους επιστήμονες και τους εύχεται και εις ανώτερα, καλή σταδιοδρομία και κάθε καλό στη ζωή τους.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ -ΠΡΟΟΔΟΙ

• Εκλογή ιατρού Δημήτρη Αθ. Σχίζα, σε Επίκουρο Καθηγητή Χειρουργικής, στο Πανεπιστήμιο Αθηνών

Ο Δημήτρης στο πόντιουμ Ιατρικού Συνεδρίου

Με μεγάλη χαρά πληροφορηθήκαμε ότι ο συγχωριανός μας, ιατρός –χειρουργός, **Δημήτρης Θάνου Σχίζας**, εκλέχθηκε παμψηφεί ως Επίκουρος Καθηγητής Χειρουργικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ).

Ο Δημήτρης είναι γιός του πατριώτη μας, πολιτικού μηχανικού, **Θάνου Δ. Σχίζα (του δάσκαλου).**

Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει τον νέο Καθηγητή και του εύχεται υγεία και μια λαμπρή Πανεπιστημιακή καριέρα.

• Ο Θεόδωρος Η. Χειμώνας, διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο πατριώτης μας, ***Θεόδωρος Η. Χειμώνας,*** καρδιολόγος ιατρός, ορκίστηκε διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής, Πανεπιστημίου Αθηνών. Το θέμα της διδακτορικής του διατριβής αναφέρεται στη σχέση καρδιακών παθήσεων και μεταβολικών νοσημάτων.

Ο Θεόδωρος είναι γιος του αείμνηστου πατριώτη ***Ηλία Χειμώνα*** –καρδιολόγου, υποπτέραρχου-, από το συνοικισμό Αράπηδες, που διετέλεσε επί σειρά ετών πρόεδρος του Συνδέσμου μας, και άφησε αξιόλογο έργο.

Ο νέος πατριώτης «δόκτωρ» είναι κάτοικος Αθηνών, είναι παντρεμένος με την ψυχίατρο Ειρήνη Φανουράκη, και έχουν δύο κόρες.

Ο Σύνδεσμός μας εκφράζει θερμά συγχαρητήρια στον φιλοπρόοδο Θοδωρή και του εύχεται υγεία και πάντα άξιος.

Στη μνήμη Ηλία Θ. Χειμώνα

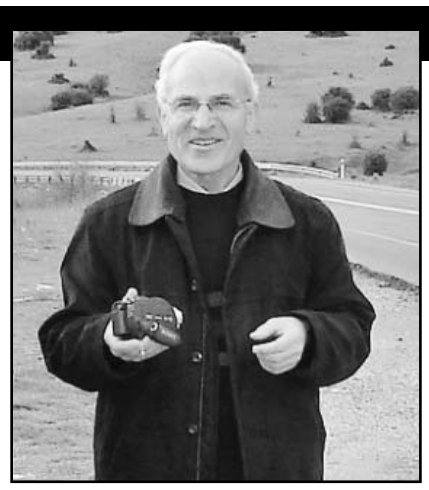

Πριν οκτώ χρόνια (10-3-2010) έφυγε για πάντα από κοντά μας, ο αείμνηστος ***Ηλίας Χειμώνας***. Γεννημένος το 1945 στους Αράπηδες, από Αραπαίο πατέρα και σερβιώτισσα μάνα (το σόι των ***Κωνσταντοπουλαίων***) έφυγε στα 65 του, πριν προλάβει να ζήσει την συνταξιοδοτική του περίοδο και να γνωρίσει τις εγγόνες του. Η Αραπαίικη γη θα τον φιλοξενεί για πάντα.

Ο ***Ηλίας*** ήταν ένας εξαιρετικός πατριώτης, δυναμικός χαρακτήρας, με μεγάλη υπευθυνότητα, συνέπεια λόγου και υψηλού βαθμού συλλογική συνείδηση. Ως πρόεδρος του Συνδέσμου ήταν συγκαταβατικός, αλλά και αποφασιστικός. Επί 36 χρόνια (από το 1976, που για πρώτη φορά μετείχε του ΔΣ, με πρόεδρο το ***Στάθη Δάρα***, μέχρι το θάνατό του) πρόσφερε το μέγιστο δυνατόν στα συλλογικά μας πράγματα, είτε ως πρόεδρος του Συνδέσμου επί 7 χρόνια (2002-2009), είτε ως μέλος του ΔΣ, είτε τέλος και ως απλό μέλος.

Όλα σχεδόν τα αξιόλογα συλλογικά έργα, που έγιναν την περίοδο συμμετοχής του στις διοικήσεις του Συνδέσμου, φέρουν και τη δική του σφραγίδα. Τα πιο σημαντικά (με χρονολογική σειρά), είναι:

*Ο δρόμος για τους Αράπηδες.

Το καλοκαίρι του **1976** έγινε η έναρξη της διάνοιξης, από το χωριό μέχρι τη γαϊδουροκυλίστρα, και μετά 2 χρόνια πρωτοστάτησε ο ίδιος στη δημιουργία νέου φορέα συνέχισης του έργου, αφού η νέα διοίκηση του Συνδέσμου δεν επεδείκνυε το απαιτούμενο ενδιαφέρον, για τη συνέχιση των εργασιών. Ότι και να πει κανείς για τη σημασία αυτού του έργου, και ιδιαίτερα για την εξυπηρέτηση των Αραπαίων, είναι λίγο.

*Η εφημερίδα «Αρτοζήνος».

Την ίδια χρονιά, **1976**, κυκλοφόρησε για πρώτη φορά η εφημερίδα του Συνδέσμου «Αρτοζήνος», στην συντακτική επιτροπή της οποίας ο ***Ηλίας*** ήταν μέλος, όλα τα χρόνια που μετείχε του ΔΣ. Ήδη έχει κυκλοφορήσει και το 208ο φύλλο. Τον «Αρτοζήνο» τον αγάπησαν οι πατριώτες, όχι μόνο γιατί φέρνει τα Σερβαίικα νέα κάθε 2-3 μήνες στα σπίτια τους, αλλά και γιατί ανέδειξε και διέσωσε την ιστορία του Τόπου μας και όλα όσα έχουν σχέση με το χωριό μας. Μια σημαντική κληρονομιά στις νεότερες γενιές των πατριωτών και όχι μόνο.

Άλλα σημαντικά έργα επί της προεδρίας του, πέραν των εκδηλώσεων του Συνδέσμου, ήσαν:

*Η αγορά του γραφείου του Συνδέσμου.

Έγινε το **2004**, στην οδό Αγίου Μάρκου στην Αθήνα. Ήταν απαραίτητη αυτή η αγορά, για να αποκτήσει ο Σύνδεσμος το δικό του στέκι, να συγκεντρώσει εκεί τα αρχεία του και όλα τα χρήσιμα πράγματα, να συνεδριάζει το ΔΣ και γενικά να λειτουργεί πιο άνετα.

*Μνημείο πεσόντων στους Αράπηδες.

Το καλοκαίρι του **2005**, έγινε το μνημείο πεσόντων στους Αράπηδες, κυρίως στη μνήμη των προεπαναστατών κλεφτών ***Δήμου και Μακρυγιάννη***, που ήσαν από την περιοχή και έπαιξαν σημαντικό ρόλο, στην προετοιμασία της επανάστασης του 1821.

Πέραν της μνημόνευσης αυτών των ηρώων, ανεγράφησαν πάνω στο βράχο και τα ονόματα των Αραπαίων πεσόντων, πράγμα που δυστυχώς δεν έχει γίνει ακόμη, για την αντίστοιχη αναγραφή των Σερβαίων πεσόντων, στο Ηρώο του χωριού. Όμως, ποτέ δεν είναι αργά, και ελπίζω πως δεν θα αργήσει να έρθει η ώρα εκπλήρωσης αυτού του χρέους, των Σερβαίων ...για τους Σερβαίους. Ο γιατρός ***Γ. Θ. Τρουπής*** έδειξε την περασμένη χρονιά τον εύκολο δρόμο μιας τέτοιας ενέργειας, αναλαμβάνοντας ο ίδιος όλες τις διαδικασίες για τη δημιουργία μνημείου, του ήρωα προγόνου του, λοχαγού ***Δ. Τρουπή***.

*Πολιτιστικό Κέντρο Σέρβου.

Τη διετία **2008-2009**, πρωτοστάτησε**,** στις επίπονες εργασίες αποπεράτωσης του Κέντρου αυτού, στα εγκαίνια του οποίου (καλοκαίρι 2010), δυστυχώς δεν ήταν παρόν, αφού ήδη είχε εγκαταλείψει τα εγκόσμια, λίγους μήνες πριν. Με τη δημιουργία του Π.Κ. υπερδιπλασιάστηκε η όμορφη πλατεία της «Ράχης», στον προαύλιο χώρο του Ι. Ν. Κοίμησης Θεοτόκου, με την ατέλειωτη θέα προς όλα τα σημεία του ορίζοντα. Πέραν αυτού, είναι αναμφισβήτητη η αξία των χώρων που διαθέτει το Π.Κ., για ποικίλες πολιτιστικές και άλλες εκδηλώσεις.

*Ιστοσελίδα servou.gr

Ως πρόεδρος του Συνδέσμου το **2008**, ο ***Ηλίας*** εισηγήθηκε τη δημιουργία ιστοσελίδας του Συνδέσμου, πράγμα που έγινε αποδεκτό από το ΔΣ, και τον Ιανουάριο του **2009**, ο ιστότοπος **servou.gr** «βγήκε στον αέρα». Έχει φιλοξενήσει μέχρι σήμερα, περί τις 3.500 άρθρα, με θέματα κατά κύριο λόγο σχετικά με το χωριό μας, τους πατριώτες και γενικότερα τη συλλογική μας πατριωτική δράση. Έτσι είναι εύκολη η πρόσβαση σε όποιον επιθυμεί, να μάθει πάρα πολλά πράγματα για το χωριό μας και τους πατριώτες.

Ως άνθρωπος, ο ***Ηλίας,*** ήταν εξαιρετικός. Ευθύς και ντόμπρος χαρακτήρας, ευγενής, κοινωνικός και πάντα χαμογελαστός.

Ως επιστήμονας, ήταν ιδιαίτερα εργατικός και επιτυχημένος. Σπούδασε με πολλές στερήσεις, όπως όλα τα παιδιά του χωριού, σε όλα τα στάδια της εκπαίδευσης του, από το δημοτικό σχολείο Σέρβου, στο Γυμνάσιο Λαγκαδίων και στη Στρατ. Ιατρική Θεσσαλονίκης.

Έγινε καρδιολόγος, στρατιωτικός γιατρός στην Αεροπορία, όπου διακρίθηκε και εξάντλησε σχεδόν όλη την ιεραρχία. Ήταν πολυγραφότατος και το βιογραφικό του είναι αξιοζήλευτο. Το ίδιο επιτυχημένος ήταν και στην οικογενειακή του ζωή. Με την εξαιρετική σύζυγό του Φανή (παιδίατρο), απέκτησαν το Θοδωρή (καρδιολόγο, διδάκτορα Παν. Αθηνών) και τη Δώρα (καθηγήτρια αγγλικής φιλολογίας).

Εκτός από αυτά ήταν και καλλιτεχνική φυσιογνωμία, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην χαλκογραφία. Μαθητής στο δημοτικό ζωγράφιζε τους ήρωες της επανάστασης, που κρεμούσαμε στον τοίχο.

Κλείνοντας αυτή μου τη μνημόνευση, θεωρώ πως ο ***Ηλίας,*** θα παραμείνει για πάντα πρότυπο εξαιρετικού πατριώτη, παράδειγμα προς μίμηση από τους νεότερους, τόσο σε θέματα συλλογικής προσφοράς και δράσης, όσο και σε θέματα ανθρώπινου χαρακτήρα, προοδευτικού ανθρώπου και επιτυχημένου επιστήμονα.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Χ. Ι. Μαραγκός

←

και κάποια χρόνια προβλήματα με την υγεία του).

Η εξόδιος ακολουθία έγινε στο χωριό μας, στον τόπο που γεννήθηκε, μεγάλωσε, παντρεύτηκε την εξαιρετική πατριώτισσα ***Ελένη Ν. Βέργου***, έκανε σπουδαία οικογένεια και έζησε ίσως το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του, το χωριό μας Σέρβου, που τόσο αγάπησε και επέλεξε πλέον ως ... μόνιμο τόπο κατοικίας.

Στο δρόμο για του «Μπουλούτσου», τον συνόδευσαν οι λίγοι κάτοικοι του χωριού και πάρα πολλοί πατριώτες και φίλοι, που ήρθαν κυρίως από την Αθήνα, αλλά και άλλες πόλεις της χώρας.

Καλό ταξίδι φίλε και ξάδερφε Τάκη. Θερμά συλλυπητήρια στην Ελένη και τους λοιπούς συγγενείς.

Χ. Ι. Μαραγκός

Ο Καθηγητής Συρίγος βραβεύει τον Καθηγητή ΕΚΠΑ, Ιατρό Γ. Θ. Τρουπή

συνέχεια από τη σελ.1

Στην αρχή της σεμνής τελετής βραβεύτηκαν οι αριστεύσαντες στο μάθημα της Παθολογίας, φοιτητές της Ιατρικής Σχολής, όπως και μεταπτυχιακοί φοιτητές. Στη συνέχεια έγινε μνεία στους μέχρι το 2017 βραβευθέντες καθηγητές

της Ιατρικής και η βράβευση για το έτος 2018 δύο καθηγητών, ένας εκ των οποίων ο ως άνω πατριώτης μας.

Αρχικά, έγινε αναφορά ότι από το χωριό που γεννήθηκε κατάγονται πάρα πολλοί ιατροί, από τους οποίους πολλοί καθηγητές της ιατρικής. Έγινε αναφορά στην προσήλωση του βραβευμένου στο διδακτικό καθηγητικό του έργο, αφού διήλθε από όλα τα στάδια, από αυτό του παρασκευαστή σε αυτό του καθηγητή, που ασκεί εδώ και πολλά χρόνια. Τέλος, επισημάνθηκε ότι ήταν και είναι δίπλα στους φοιτητές του, ακόμα και στα προσωπικά τους προβλήματα, έχοντας ορθάνοιχτη τη θύρα του γραφείου του.

Στην **τιμητική πλακέτα** που του επιδόθηκε από τον διακεκριμένο καθηγητή της Γ' Παθολογικής Κλινικής και προέδρου του Ιατροβιολογικού Κέντρου, Κωνσταντίνο Συρίγο, η βράβευση αιτιολογείται ως «αναγνώριση της μακρόχρονης θητείας του στην Ιατρική Επιστήμη και της πλούσιας προσφοράς του στην εκπαίδευση φοιτητών της ιατρικής Σχολής. Η τελετή έκλεισε με λίαν εμπεριστατωμένη και ενδιαφέρουσα διάλεξη του καθηγητή Ιατρικής κ. Μπονίκου, που κράτησε καθηλωμένο το ακροατήριο καθόλη τη διάρκειά της.

Ιωάννης Κ. Μπόρας

Στροφή
Μαρίας Παναγοπούλου

Κι άξαφνα η μέρα
λέει να μετανιώσει
και να γυρίσει πίσω
να ξεκινήσει απ' το πρωί...
απ' την αρχή να περπατήσω...

Ευχαριστίες και Καλό Πάσχα

Η **Ουρανία Ανδριοπούλου-Βεζδέκη,** που διατηρούσε επί σειρά ετών (32) ταβέρνα στο Ίλιον (Ανδρέα Παπανδρέου), ευχαριστεί όλους τους πατριώτες, για την τιμή που της έκαναν, ως πελάτες του καταστήματός της, και τους εύχεται Καλό Πάσχα και χρόνια πολλά.

Ενοικιάζεται διαμέρισμα στου Σέρβου

Ο **Γεώργιος Δημ Βέργος** ενοικιάζει διαμέρισμα 50 τ.μ., που βρίσκεται πάνω από την πλατεία του χωριού Σέρβου.

Τηλ.: **210 7708109**, Κιν.: **6932168266**.

Ετεροχρονισμένες Ευχαριστίες

Η τοποθέτηση **ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΛΟΧΑΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Θ. ΤΡΟΥΠΗ,** στην πλατεία του χωριού, αποτέλεσε πολύ μεγάλο γεγονός.

Αυτό φαίνεται και από το πλήθος των τηλεφωνημάτων, των επιστολών και των εκατοντάδων μηνυμάτων, που λαμβάνω ακόμη και τώρα στο κινητό μου και στο e-mail μου.

Ήταν το μεγαλύτερο πολιτιστικό γεγονός στην ιστορία του χωριού, όπως αναφέρει και ο συμπατριώτης μας Γιάννης Η. Χρονόπουλος, σε σχετικό σχόλιό του.

Ετεροχρονισμένα ευχαριστώ πολύ:

Την τελετάρχη κα. Σούλα Πομώνη, η οποία συντόνισε άριστα την όλη εκδήλωση.

Τον ιατρό και επιστημονικό συνεργάτη του Ε.Κ.Π.Α κ. Αλέξανδρο Σαμόλη, για την πολύπλευρη συνεισφορά του.

Τη σύζυγό μου Μαίρη και τα παιδιά μου, για την αμέριστη συμπαράσταση και υποστήριξή τους καθ' όλη τη διάρκεια του εγχειρήματος, από την αρχή μέχρι την περάτωσή του.

Ιδιαίτερα την εικαστικό–γλύπτη κα. Αγγελική …….για την απείρου κάλλους εξώγλυπτη προτομή, καθώς και τον πατέρα Δαβίδ.

Την μπάντα του Δήμου Μεγαλόπολης, που έδωσε μεγαλοπρέπεια στην εκδήλωση, και ιδιαίτερα τον διευθυντή αυτής, κ. Κώστα Γαλάνη.

Τον διακεκριμένο περιφερειάρχη Πελοποννήσου κ. Πέτρο Τατούλη, τους διακεκριμένους δημάρχους κ. Γ. Γιαννόπουλο (Γορτυνίας) και κ. Ν. Ζενέτο (Ιλίου), τον αντιπεριφερειάρχη κ. Ρουμελιώτη και τους βουλευτές Γ. Παπαηλίου και Κ. Βλάση και την πολιτευτή Εύη Τατούλη.

Τον κύριο ομιλητή, διακεκριμένο ιστοριοδίφη κ. Νίκο Παπαγεωργίου.

Όλους τους τοπικούς άρχοντες και τους ομιλητές πολιτικούς και μη, κυρίως τον πρόεδρο της Γ.Σ.Ε.Ε, φίλο κ. Ιωάννη Παναγόπουλο, τον Στρατηγό ε.α κ. Χρ. Μαραγκό, για την εξαίρετη ομιλία του και την ανιψιά μου κ. Ελένη Θ. Τρουπή.

Τον πρόεδρο της κοινότητας κ. Ιωάννη Ρουσιά για την πλούσια περιποίησή του.

Το Σύνδεσμο Σερβαίων και κυρίως τον πρόεδρό του, επίτιμο πρόεδρο Εφετών, κ. Ιωάννη Μπόρα.

Τους φίλους καθηγητές Ιατρικής κ. Δημόπουλο Ιωάννη και Δημόπουλο Διονύσιο, και τους φίλους ιατρούς κ. Αθανάσιο Καρπούζο, Παναγιώτη Γεωργακόπουλο, Νικόλαο Παππά και Επαμεινώνδα Παππά, για την συμβολή τους στην τελετή.

Τους φίλους συμπατριώτες, που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση.

Τη Μαρίνα Διαμαντοπούλου, πρόεδρο της Δ.Κ.Ε.Δ.Γ για την αμερόληπτη θέση της στη Λαϊκή συνέλευση και την παντοιοτρόπως αμέριστη συμβολή της στην εκδήλωση του Μνημείου.

Τον φίλο Νίκο Αρ. Τρουπή για την ηχητική κάλυψη της εκδήλωσης και για το καταπληκτικό video, που ετοίμασε ανιδιοτελώς.

Τον φίλο Ιωάννη Ν. Μαραγκό, που εθελοντικά φρόντισε στην προετοιμασία της τελετής, τον Θανάση Ι. Σχίζα για το φωτισμό του χωριού και του μνημείου, τον «Μήτσο το μεγάλο» και τον «Μήτσο το μικρό» (από την Αλβανία), και το Σούλη το Σκούρο για το σημαιοστολισμό και ευπρεπισμό του χωριού.

Τα εγγόνια μου, τη Μαρία η οποία επιμελήθηκε άριστα την φωτογραφική κάλυψη της εκδήλωσης και την Άννα–Μαρία και τη Λένα που φρόντισαν για τη φιλοξενία και την εξυπηρέτηση των παρευρισκομένων με ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Γεώργιος Θ. Τρουπής
Καθηγητής Ιατρικής Πανεπιστημίου Αθηνών

Η Θέμιδα έχει τα δικά της

Στον αφιερωμένο στην 100ετία από την ισχύ των κωδίκων τόμο του 1935 (ΜΣΤ) του νομικού περιοδικού «ΘΕΜΙΣ», έχει δημοσιευθεί η παρακάτω απόφαση (πράξη) του ειρηνοδικείου, που είχε εκδοθεί πριν από 35 έτη (1900)

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΊΩΝ ΛΕΥΚΙΜΜΗΣ: αριθ. 98/190098/1900

Ο ειρηνοδίκης Λευκίμμης (Κερκύρας) γνωστοποιεί ότι:

Επειδή, ως πληροφορείται το Δικαστήριον, η απόστασις επί των σήμερον διεξαχθησομένων προσωρινών μέτρων* είνε** αρκετά μεμακρυσμένη και δέον να μεταβή δια ζώου,

Επειδή ο ίππος, ον έφερεν ο ενάγων, προς μετάβασιν του δικαστηρίου εστί πάνυ επίφοβος, έχων αγριεμένους τους οφθαλμούς, τεταμένα τα ώτα, την ουράν αενάως κινουμένη, η δε σάμαρα ίσταται επί του αυχένως με κεκομμένον σχοινίον επί της κοιλίας,

Επειδή, κατά την στιγμήν τούτην, ο ενάγων δεν δύναται αντικαταστήσει έτερον ζώον, επομένως το Δικαστήριον πεζή αδυνατεί να μεταβή επί τόπου, και περί τούτων όλων συμφωνεί και ο πληρεξούσιος του ενάγοντος Κίμων Γ. Πακρίλλης,

Δια ταύτα, αναβάλει αυτεπαγγέλτως την επί τόπου μετάβασιν του Δικαστηρίου κ.λ.π.

Υ.Γ. *Τότε «προσωρινά μέτρα», σήμερα «ασφαλιστικά μέτρα».

**Η ορθή γραφή της λέξης «είναι» με ε και όχι με αι.

Ι. Κ. Μπόρας

Σταύρος Ι. Δημόπουλος

Γαστρεντερολόγος-Ηπατολόγος

Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Κεφαλληνίας 19, Χολαργός
Τηλ. 6938494714 – 2106512150

ΓΑΣΤΡΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ-ΚΟΛΟΝΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Αστυνομική Διαταγή

Προς πάσας τας αρχάς που διοικούν το χωρίον Ματαράγκα Καρδίτσης:

Δήμαρχο, ιερέα του χωριού, δάσκαλο και άπαντες τους προύχοντες του χωριού. Ηλθα εις Ματαράγκαν κατόπιν διαταγής του Διοικητού μου μετά ενός χωροφύλακος προς επιβολής της τάξεως από άκρος εις άκρον του χωρίου άνευ χρονοτριβής και άμεσα.

Διότι προχθές στο σιργιάνη μετά την θίαν και Ιεράν λειτουργία εν τω Ναό όταν έπεζαν τα κλαρίνα και τα όργανα ο Κώστας (ας μη αναφέρω το όνομά του) χόρεβε συνέχεια μπροστά χορίς να αφίνη και τους άλους να χορέψουν μπροστά με κατά σινέπια να παραξιγιθίκατε και πλακοθίκατε στο ξύλο με τα παλούκια και τα μαχέρια με αποτέλεσμα και κατά σινέπια να τραβματιστούν πολλοί άνθροποι.

Πάραφτα να εφαρμόσετε άπασα τας εξίς διαταγές μου:

1) Αν ξανασιμβή τιαύτη πραξης εν τω χωρίο να γνορίζε ότι θα σας συλλάβω και άνευ χρονοτριβής αμέσος θα σας κλείσο στη φυλακή. Όταν πέζουν τα κλαρίνα και τα μουσικά όργανα στο σιργιάνη στο πανιγίρη και στο γάμο πρέπει να χορέβουν μπροστά άπαντες που επιθυμούν να χορέψουν και όχι μόνο ο ίδιος άνθρωπος. Αφτό είνε γαηδουριά.

2) Μου αναφέρθηκε ότι ο γάηδαρος του Χαντζόπουλου τον Σεπτέμριο μπήκε στο καλαμπόκι του Βάιου (ας μην αναγράψο το επίθετο) και ο Βάιος εκνεβρίστικε και κάρφωσε το γάηδαρο με τιν εξάλη στο ένα καπούλη. Καταλαβένετε ο γάηδαρος δεν είναι ο όνος αλλά ο Βάιος. Ανεφ πολλών σκέψεων καταλαβένη κανής ότι το κεφάλη δεν έχει μιαλό αλά κολοκιθόσπορο. Απαγορεύεται να ξαναγίνη εκ νέου τέτιο απαράδεκτο ή παρόμιο πράγμα.

3) Πίγα στο μαγαζή για καφέ και από έξο βρομούσε κατρουλιό. Απαγορεύετε να κατουράς έξω στον τίχο του μαγαζιού.

4) Απαγορεύετε το βρισίδιν το φονασκίν και εντός του καφενίον το ανεμίζιν διότι είνε χιμόνας και εσθάνετε τις αποφορά από τι βρόμα. Οστις επιθιμή να ανεμιστή να εξέρχετε έξοθεν του καφενίου.

5) Ιδα πολλές γυνέκες να πιάνουν τη σιγούνα, μετά του υποκαμίσου να το τραβούν προ του έμπροσθεν να ενίγουν τα πόδια και να ουρούν ορθίος. Το τιούτον είναι απαράδετκο και πρέπη άνευ χρονοτριβίς να τις βρακόσετε άπαξ και διαπαντός.

6) Όταν λίαν προίαν πάτε τα γελάδια στο γελαδάρη και γιρίζοντας πρέπει ανιπερθέτος να μαζέβετε τις βονιές του ζώου από το δρόμο, το ίδιο να κάνετε και το βράδη διότι δεν έχει πού να πατίση όστις βαδίζη εις τας οδούς του χωρίου. Και εκτός του τιούτο σας χριάζοντε αι βονιές να ζεστένεστε στο μπουχαρί το χιμόνα με τα κρία.

7) Σε κάθε πανιγίρι αποκριές πάσχα και γάμους που βαδίζη καλοντιμένος ο κόσμος πάι στην Εκλισία και μετά χορέβη στο σιργιάνια και στους γάμους πρέπη άπαντα τα σκυλιά να είναι δεμένα δια χονδρόν αλισίδεσυ και σχινίου προς αποριγίν ατιχιμάτων εκ του εκιλοδακομάτων.

8) Να μιν πίνετε πολί ινοπνευματόδη ποτά και τσίπουρα και ίνους και μετά ξερνοολάτε και κάντε χαζομάρες..

9) Να τιρίσετε άνεφ αντιρίσεος και χρονοτριβής την άνοθεν ταφτήν διαταγήν μου άνθροπη σκύλοι και γινέκες διότι όπιος συληφθή παραβάτις θα τον σιλάβα θα τον κλίσο και αλίμονό του και θα τον ταράξο και θα τον μαβρίσο στο ξύλο.

Να με σινχορίτε αν έκανα κάπιο σιντακτικό λάθος καθότι τελίοσα και εγώ την Α' του Δημοτικού σχολίου διότι δεν με έστιλε ο πατέρας μου από το χωρίον Λάρισσαν, για να μάθο περισσότερα γράμματα. Γκαραγκούνις που είμε και εγό, ότε άπαντες τας γραφάς μου τας οπίας θέλετε δεν θέλετε θα τας τιρίστε όλες.

Εν Ματαράγκα τη 8η Δεκεμβρίου 1907.
Ο Διοικητής του Χωρίου
Νικόλαος Παπακωνσταντίνου
Υπονοματάρχης

Πηγή: Γορτυνία, Ιούνιος 2010.

Επιστολή Γιάννη Ηλ. Νικολακόπουλου (Αετοράχη)

Αγαπητέ μου Κύριε Καθηγητά.

Με την παρούσα επιστολή μου έρχομαι, έστω και ετεροχρονισμένα, να σε συγχαρώ θερμά και ειλικρινά, για τις πατριωτικές και εθνικές ευαισθησίες σου. Τα κατάφερες μια χαρά. Κέρδισες τη μάχη και έγινες συμπολεμιστής του ηρωικού προγόνου σου, του αείμνηστου ήρωα **Δημητρίου Θ. Τρουπή**, τον οποίον τίμησες καθώς του έπρεπε. Από εκεί που βρίσκεται τώρα θα χαίρεται η ψυχή του και θα βουρκώνουν τα μάτια του, που έχει έναν τέτοιο συγγενή, που πολύ θα ήθελε να είχε γνωρίσει.

Γιώργο Τρουπή. Δεν σε γνωρίζω προσωπικά. Και θα απορούν κάποιοι που έχω το «θράσος» να γράφω στον ενικό σ'έναν καταξιωμένο καθηγητή της Ιατρικής, όπως του λόγου σου. Οι λίγες κουβέντες που ανταλλάξαμε τηλεφωνικά, χωρίς να γνωριζόμαστε, μου έδωσαν το θάρρος να σου γράψω και να σου δηλώσω ότι με προϊδέασαν για το χαρακτήρα σου και την ψυχική σου ανωτερότητα. Διαπίστωσα το πάθος, τον έρωτα που σε διακατέχει για την πατρίδα και τους ήρωές της, αλλά και το όραμά σου για μια ευημερούσα και ομονοούσα κοινωνία, μικρή (του χωριού) και ευρύτερη (της Ελλάδος).

Η τηλεφωνική επικοινωνία μας μου έφερε και κάποιες συγκινήσεις, γιατί πληροφορήθηκα ότι είσαι αδελφός του μακαρίτη του **Δημήτρη**, αγαπημένου μου φίλου από τα γυμνασιακά μας χρόνια στα Λαγκάδια, αλλά και στενός συγγενής του άλλου, επίσης, μακαρίτη φίλου μου, λογοτέχνη **Θεόδωρου Κ. Τρουπή.**

Ευγενικέ και καλοσυνάτε, γιατρέ και καθηγητά, παράλληλα με την προσήλωσή σου στον όρκο του Ιπποκράτη, δεν απομακρύνθηκες καθόλου και από τις αρχές και τις αξίες με τις οποίες σε τροφοδότησαν οι ολιγογράμματοι ή και αγράμματοι γονείς σου, και στη συνέχεια οι δάσκαλοί σου, στις διάφορες βαθμίδες εκπαίδευσής σου. Δεν απεμπόλησες τα πάτρια.

Απόδειξη η επιθυμία σου να διαιωνίσεις στο μάρμαρο τη μορφή του ενδόξου προγόνου σου, του ήρωα λοχαγού **Δημητρίου Θ. Τρουπή**, που έπεσε «υπέρ πατρίδος» στη Μ. Ασία, τον Αύγουστο του 1921. Και τα κατάφερες. Χάρη στη δική σου ευαισθησία, ο ήρωας λοχαγός πήρε το άρμα της Δόξας, πάνω στο οποίο είναι πάντα αναβάτης, και ήρθε και πάλι εδώ στην αγαπημένη του γενέτειρα, στο ιστορικό κεφαλοχώρι Σέρβου, για να αγναντέψει από ψηλά τα μέρη που περπάτησε μικρός και έφηβος και να συνομιλήσει με ζώντες και νεκρούς.

Μακάριοι οι πρόγονοι που έχουν τέτοιους επιγενομένους. Η πανηγυρική εκδήλωση, που επιτυχώς οργάνωσες με την παρουσία πλήθους κόσμου και αρκετών επωνύμων, οι χαιρετιστήριες προς τον ήρωα αναφορές: δική σου, Γ. Παπαηλιού, Κ. Βλάση, Πέτρ. Τατούλη, Ιω. Γιαννόπουλου, Ιω. Παναγόπουλου, Εύης Τατούλη, Ελένης Θ. Τρουπή κ.ά. και ιδιαιτέρως οι μεστές σε νοήματα ομιλίες καταξιωμένων ομιλητών και ιστορικών ερευνητών και αρθρογράφων (**Ν. Γ. Παπαγεωργίου** και **Χρ. Αθ. Μαραγκού)**, αναφορικά με το τιμώμενο πρόσωπο, δόνησαν τις ψυχές των παρευρεθέντων και με υγρά από συγκίνηση μάτια, κάποιοι από τους συγγενείς του ήρωα, συνομίλησαν νοερά εκείνη τη στιγμή με τον ηρωικό λοχαγό, πρόγονό τους. Με τον ήρωα **Δημήτριο Θεόδ. Τρουπή**, που το όνομά του αποτελεί φωτεινή ψηφίδα στον μεγάλο γαλαξία τόσων και τόσων ανώνυμων και επώνυμων ηρώων της Ελληνικής Ιστορίας.

ΑΞΙΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ο ηρωικός πρόγονός σου, Ιατρέ-Καθηγητά, Γ. Θ. Τρουπή. Γόνυ ευλαβικό κλίνουμε και όλοι, όσοι συντονιζόμαστε με τους εθνικούς παλμούς σου, στην ιερή σκιά και μνήμη του, για την υπέρ πατρίδας θυσία του.

Χειροκρότημα τιμής και θερμά συγχαρητήρια αξίζουν και σε σένα, Γιώργο Θ. Τρουπή, που τίμησες δημόσια και πανηγυρικά τον πρόγονό σου και ξαναζωντάνεψες τη θυσία του. Με την ανάγλυφη μορφή του, που απεικονίζεται στη μαρμάρινη στήλη που του έστησες, κατέστησες διαχρονική τη μνήμη του και την προσφορά του, αλλά και ζωντανή την παρουσία του, ανάμεσα στους συμπατριώτες σου και σε κάθε διαβάτη και περαστικό του χωριού σας.

Πρωτοβουλίες και ενέργειες σαν τις δικές σου, Γιώργο Θ. Τρουπή, γίνονται αναχώματα σε κάθε ιστορική αδιαφορία και απάθεια και καθίστανται φωτεινοί οδοδείκτες στις νεότερες γενιές. Αναβιώνουν την ιστορία του τόπου μας και, εν προκειμένω, η απεικονιζόμενη στο μάρμαρο ηρωική μορφή του λοχαγού **Δημητρίου Θ. Τρουπή** προσθέτει νέα άστρινη ψηφίδα, στο ιστορικό μωσαϊκό του χωριού σας, που με την υψομετρική του υπεροχή εποπτεύει σαν υπερήφανος χρυσαετός τα κατώμερα και διδάσκει...

Ο απόηχος των αποκαλυπτηρίων της μορφής του προγόνου σου, ήρωα-Λοχαγού Δ. Θ. Τρουπή, καμάρι και αγλάισμα του οικογενειακού σας δένδρου, θα διαχέεται σε ραχούλες και ρεματιές της Γορτυνίας και όχι μόνον, και θα επαναλαμβάνεται με το παρακάτω επίγραμμα:

«Των σεμνών μας ηρώων τα ονόματα εδώ (στο μάρμαρο) βλέπεις.
Οι ήρωες δεν πεθαίνουν, αδιάφορο οι χρόνοι κι αν περνάνε.
Τότε οι νεκροί πεθαίνουνε, όταν τους λησμονάνε.»

Και εσύ, Κύριε Καθηγητά της Ιατρικής, Γιώργο Θ. Τρουπή, επιβεβαίωσες με την πράξη σου ότι δε λησμονείς τους νεκρούς ήρωες. Τους σέβεσαι και τους τιμάς. Μπράβο σου.

Με αγάπη και εκτίμηση

Για την εκδήλωση μνήμης του Λοχαγού Δημητρίου Θ. Τρουπή

Του Γιάννη Ηλ. Χρονόπουλου

Τα αποκαλυπτήρια της προτομής του ΗΡΩΑ ΛΟΧΑΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Θ. ΤΡΟΥΠΗ, που έπεσε μαχόμενος υπέρ πατρίδος, στον πόλεμο του 1921, στη Μ. Ασία.

Αυτό το γεγονός έδωσε μια άλλη κοινωνική διάσταση στο χωριό μας. Του Σέρβου έγινε το επίκεντρο του ενδιαφέροντος ολόκληρης της Αρκαδίας και εκ του γεγονότος αυτού παρευρέθησαν όλοι οι τοπικοί παράγοντες του Νομού και απέτισαν φόρο τιμής, εις μνήμη του ΗΡΩΑ ΛΟΓΑΧΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Θ. ΤΡΟΥΠΗ.

Αυτό ήταν το σημαντικότερο πολιτιστικό γεγονός, στην ιστορία του χωρίου μας, αφού άγγιξε τις ψυχές όλων μας. Φυσικά, αυτό είναι απόρροια των επίπονων και πολυετών αγώνων του αξιόλογου εγγονού του Ήρωα, καθηγητή Ιατρικής κ. Γεωργίου Θ. Τρουπή, αλλά και όσων τον πλαισίωναν, για να πραγματοποιηθεί το όνειρο ζωής των συμμετεχόντων σε αυτό το εγχείρημα. Ο στόχος, το όνειρο ζωής, επετεύχθη, έστω και πάρα πολύ καθυστερημένα, ένα αιώνα παρά τρία χρόνια.

Ο ΛΟΓΑΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΤΡΟΥΠΗΣ επαναπατρίσθηκε στο σπίτι του και επαναπαύεται εν γαλήνη ΟΡΘΙΟΣ.

Πανάξια η απόδοση φόρου τιμής και η τελετή μνήμης.

Η ΜΝΗΜΗ είναι η ύπαρξή μας, χωρίς αυτή δεν έχουμε παρελθόν παρόν και μέλλον.

Συγχαρητήρια.

Οδικά Τροχαία Ατυχήματα

Του Ιωάννη Κ. Μπόρα

Η χώρα μας, εδώ και πολλά χρόνια, διατηρεί τα θλιβερά πρωτεία στα τροχαία ατυχήματα, συνέπεια των οποίων πολλά άτομα να χάνουν τη ζωή τους, την υγεία τους και την καταστροφή πραγμάτων. Το πρόβλημα επιτείνεται για το λόγο ότι θύματα των τροχαίων είναι ως επί το πλείστον νεαρά στην ηλικία άτομα, ακόμη και μικρά παιδιά. Οι σχετικές αναφορές των τροχαίων ατυχημάτων στα μέσα μαζικής ενημέρωσης (εφημερίδες, τηλεοράσεις) σήμερα δεν επηρεάζουν, σχεδόν κανένα, παρά τα απότοκά τους που είναι θάνατοι και ανήκεστες βλάβες υγείας, όπως ακρωτηριασμοί, τετραπληγίες, παραμορφώσεις κ.λ.π.

Το κράτος, ως ρυθμιστικός παράγων, έχει θεσπίσει εδώ και πάρα πολλά χρόνια (σχετικά ο Ν.ΓΠΝ/1911, που ρυθμίζει τις αστικές αποζημιώσεις από τροχαία ατυχήματα) πλήθος κανόνων δικαίου, που αναφέρονται στην ασφάλεια της κίνησης στις οδούς, όπως ο γνωστός ΚΟΚ, την ασφαλιστική κάλυψη αποζημιώσεων, κ.λ.π.

Κατά την κρίση μου, το νομικό οπλοστάσιο της χώρας είναι πληρέστατο. Προβλήματα υπάρχουν ως προς την εφαρμογή των κανόνων δικαίου, που έχουν θεσπιστεί, όπως είναι μεταξύ άλλων η επιστροφή, πριν τις εορτές, πινακίδων αριθμού κυκλοφορίας και αδειών οδήγησης οχημάτων, που νόμιμα έχουν αφαιρεθεί, για ορισμένο χρονικό διάστημα, και η διαγραφή κλήσεων από αστυνομικούς της Τροχαίας. Πέρα από την ελαστικότητα στην εφαρμογή του νόμου, κύρια ευθύνη του κράτους είναι η κακή κατάσταση, συντήρηση και σηματοδότηση των οδών και η έλλειψη παιδείας, με την ευρεία αυτής έννοια, σχετικής με την κίνηση στις οδούς οδηγών, οχημάτων και πεζών. Το κενό αυτό δεν αναπληρώνεται με λίγα διαφημιστικά μηνύματα (σποτ), όσο επιτυχή και αν είναι, ούτε και με τις παραινέσεις ειδικών, όπως ο γνωστός ραλίστας Ιαβέρης.

Καίριας σημασίας παράγων είναι το κάκιστο παράδειγμα των γονέων (πατεράδων ως επί το πλείστον), προς τα τέκνα τους και η μιμητική συμπεριφορά των τελευταίων. Ειδικότερα μαθαίνουμε τα τέκνα μας ότι πάντοτε εμείς έχουμε δίκιο, που δεν πρέπει να απεμπολήσουμε, και για όλα φταίνε οι άλλοι (οδηγοί ή τρίτοι, πεζοί κ.λ.π.). Για τα δικά μας παραπτώματα υπάρχει πάντοτε επαρκής δικαιολόγηση, ενώ δεν υπάρχει καμία για τους άλλους, που εγκληματούν και πρέπει να τιμωρηθούν, και ανάλογα με την περίπτωση με αυτοδικία, μούτζα ή βρισιά. Άλλα μαθήματα είναι η αξιοσύνη μας ως οδηγών, αφού ο καθένας μας είναι «ένας Σουμάχερ και βάλε», και το άτρωτο των αυτοκινήτων μας. Έτσι, οδηγούμε τα αυτοκίνητά μας, αφού προηγουμένως έχουμε καταναλώσει οινοπνευματώδη ποτά, ή συζητάμε με το κινητό. Οδηγούμε αδιαφορώντας για τις καιρικές συνθήκες και την εξαιτίας των ακαταλληλότητα των οδών. Εύστοχα είναι τα σποτ στην τηλεόραση, τα σποτ στα οποία τονίζεται η δύναμη ενός ρήματος, και αυτού κατά το οποίο ο γονέας φωνάζει στον προηγούμενο αυτού οδηγό να φύγει.

Από προσωπική εμπειρία, έχοντας χειριστεί χιλιάδες δικογραφίες ποινικές και αστικές, χαρακτηριστική περίπτωση είναι και η ακόλουθη. Το πρώτο αυτοκίνητο Ι.Χ.Ε. μάρκας Μερσέντες αναχώρησε από την Καλαμάτα με προορισμό, μέσω Πατρών, την Αθήνα. Επέβαιναν σε αυτό τέσσερα άτομα, στα εμπρόσθια καθίσματα, στη θέση του οδηγού, ο γιος και συνοδηγός ο πατέρας του, και στα οπίσθια καθίσματα, δύο αλλοδαποί εργάτες. Είχε σχεδόν νυχτώσει, όταν κινείτο στην περιοχή της Κορίνθου. Από εκεί, την ίδια περίπου ώρα, ξεκίνησαν τρία αυτοκίνητα, στα οποία επέβαινε μια παρέα δέκα τουλάχιστον ατόμων, με προορισμό την Αθήνα, για νυχτερινή διασκέδαση. Λίγο πριν τη διώρυγα, μια παρεξήγηση, σχετική με την κίνηση των αυτοκινήτων, συνοδεύτηκε από άσεμνη χειρονομία, με δράστη τον συνοδηγό της Μερσέντες. Η προσβολή αυτή, βαριά για τους Κορίνθιους, δεν έπρεπε να περάσει έτσι, και μετά από εκατέρωθεν λεκτική αντιπαράθεση, επακολούθησε καταδίωξη του αυτοκινήτου των Καλαματιανών από αυτά των Κορινθίων, μέχρι την περιοχή της Κακιάς Σκάλας. Εκεί, ο εγκλωβισμός του πρώτου αυτοκινήτου είχε ως συνέπεια τη σύγκρουση και των τεσσάρων αυτοκινήτων, και την εξ αυτής πρόκληση σωματικών βλαβών και υλικών ζημιών στα αυτοκίνητα. Αμέσως μετά, πριν την άφιξη της τροχαίας κ.λ.π., έλαβε χώρα ξυλοδαρμός, με κύρια θύματα τους αμέτοχους αλλοδαπούς εργάτες. Εκεί, όλα έληξαν με τη μεταφορά των εμπλεκομένων στα Νοσοκομεία και Αστ. Τμήματα, και των αυτοκινήτων στα συνεργεία προς επισκευή. Η συνέχεια, όχι στην οθόνη, αλλά στις αίθουσες των δικαστηρίων της Αθήνας.

Η σχολαστική τήρηση και συμμόρφωση προς τους κανόνες οδικής συμπεριφοράς και τις πινακίδες σήμανσης των οδών είναι ζωτικής σημασίας για τις πλέον ασφαλείς μετακινήσεις μας. Ιδιαίτερα οι γονείς, που μεταφέρουν μικρά παιδιά, πρέπει να γνωρίζουν ότι αυτοί είναι το παράδειγμα προς τα παιδιά τους και ότι από αυτούς θα μάθουν να οδηγούν προσεκτικά, με νηφαλιότητα, να μην ανταποδίδουν σε τυχόν προκλητική συμπεριφορά τρίτων, οδηγών ή πεζών, και να διαβάζουν τον ξεχασμένο ΚΟΚ. Οι υπερήλικες, με ελαττωμένα αντανακλαστικά, πρέπει αφενός μεν να επιμελούνται, μετά από ιατρική εξέταση, να ανανεώνουν την άδεια οδήγησης και αφετέρου, για να μην γίνουν ... δημόσιος κίνδυνος, να δέχονται ότι επιβάλλεται κάποτε να σταματήσουν να οδηγούν. Τέλος, επισημαίνεται ότι η οδήγηση υπό την επίδραση οινοπνεύματος και η έλλειψη ισχύουσας άδειας οδήγησης έχουν ως συνέπεια να θεωρείται ως ανασφάλιστο το όχημά τους.

Έρως ανίκατε μάχαν

Γράφει ο Αθαν. Π. Στρίκος, ταξίαρχος ε.α., εκπαιδευτικός.

Έρωτα πονηρόν πουλίν και 'πίβουλο και πλάνο
μού 'δωκες λάθος γιατρικό και δε μπορώ να γειάνω
(Δωδεκανησιακό δίστιχο)

Είπε πάλι ο φίλος:

Μας ενθουσιάζει ο στίχος του ποιητή ως άκουσμα. Αλλά δεν καθόμαστε να τον σκεφτούμε. Τον ζωγραφίζει τον έρωτα κυριολεκτικά εδώ ο ποιητής. Έδωσε πραγματικά την εικόνα του. Και μάλιστα με μια γραμμή, μ' ένα στίχο τον έστησε μπροστά μας ολόρθον και ολοζώντανον. Χωρίς τα παρακάτω. Σπουδαία βέβαια όσα ακολουθούν μα αυτός ο στίχος μόνον είναι αρκετός. Έχει πληρότητα.

Έρωτα ανίκητε στη μάχη.

Δεν είναι το θέμα, τα νοήματα. Θέλει κυρίως νά 'χεις την τέχνη να το δώσεις. Αλλιώς δεν ενθουσιάζει. Τα νοήματα μπορεί να είναι βαθειά, επιστημονικά. Όμως θέλει και τέχνη για να συναρπάσει. Να γράψεις δύο, πέντε, μισό στίχο και να κάνεις τον άλλον να πετάει. Και τί ωραία η κλητική! Με μια κλητική "ἔρως ἀνίκατε" μας τελείωσε ο Σοφοκλής. Κι εδώ μελαγχολείς. Γιατί η γλώσσα μας έχασε την ευλυγισία της. Πάει η κλητική, με την οποία έμπαινες δυνατά.

Ὦ ἄνδρες..., ὦ ξεῖν ἀγγέλλειν..., ὦ βουλή...

Πάει η δοτική, πάει η τρίτη κλίση. Πάνε οι μετοχές. Κι έχουμε ο διδάσκοντας, ο παρόντας, ο αιτώντας, ακόμα και "για την αίτηση" στα δημόσια έγγραφα. Και οι μετοχές που δίδονται αναλυμένες δεν είναι μετοχές. Πάνε τα επιρρήματα. (Τί κακό με κείνο το άμεσα. Τόσο πολύ αμβλύνθηκε το γλωσσικό μας αισθητήριο ώστε δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε το αμέσως από το άμεσα. Το προηγουμένως από τα προηγούμενα. Το χρονικό από το τροπικό). Πάει το ένα, πάει το άλλο και ενώ βλέπουμε την καταστροφή εμείς συνεχίζουμε να τραγουδάμε το γκρέμισμα. Και δεν διδαχτήκαμε τίποτα από την Ιστορία.

Κι ο λόγος έχασε την λυγεράδα του. Προφορικός ή γραπτός, πεζός ή ποιητικός. Και η λογοτεχνία δεν είναι μόνο να'χεις την τέχνη, την ικανότητα, το ταλέντο, τη γνώση. Θέλει και τα κατάλληλα υλικά. Τις λέξεις, τη γλώσσα που εμείς καταστρέφουμε. Και αντί να την πλουτίζουμε την κάνουμε πιο στεγνή, πιο ξερή, πιο φτωχή, πιο κρύα. Παλιότερα σου πέταγε ένα *"εἰρήσθω ἐν παρόδῳ", "συνελόντι εἰπεῖν", ένα "ὅντως"* κι άλλα πολλά πανέμορφα που σε ξάφνιαζε. Και στον αναγνώστη, τον ακροατή άρεσε να βλέπει το συγγραφέα να παίζει με τη γλώσσα. Κι ήθελε να τον ακούει. Τ' άρεσε να τα θυμάται και συγκρατούσε πολλά. Δέστε στον Κορνάρο: *νυχτοπαρορούσι, παρατραγουδούσι, κακοθανατίζω, συνανάθροφος, φιλοξεφάντωση, εστηθοδάρθηκε, σκοποτραγουδίσματα, ωριόπλουμη, μυριορέγονταν, ανεπόλιπιστα, πεζολάτης, μυριοχάριτο, ροδοπεριχυμένη, συχαλασμός, ανάβλεμμα, βλεπάτορας, διπλοκακορίζικος, στολίστρα, καλοπίχερος*. Κι άλλα, κι άλλα, κι άλλα. Κάθε λέξη από μόνη της ένα ποίημα. Κλειδί π' ανοίγει λες μαγικούς χώρους.

Έτσι το είδα σήμερα τόσο παραστατικά αυτό το *"ἔρως ἀνίκατε μάχαν"*. Σαν αντίπαλο. Που δεν νικιέται με τίποτα. Που είναι παντοδύναμος και σε καταβάλει. Σε παίρνει μαζί του μ' όλη σου τη θέληση και το είναι αν είναι έρωτας. Του παραδίνεσαι. Τίποτα δεν μπορεί να του αντισταθεί. Δεν έχει γιατί ερωτεύτηκες. Μην ερωτευτείς. Όποιος αντιμαχητής εδώ παραμερίζεται κι ο έρωτας περνά. Καμία λογική, καμία δυσκολία, κανένα εμπόδιο. Όλα μεριάνε. Δεν αντέχουν μπροστά στον έρωτα. Στη δύναμή του όλα ωχριούν. Και χρυσάφια και αποστάσεις και λογική. Στον πόλεμο υπάρχουν νικητές και ηττημένοι. Στον αγώνα της ζωής άλλοτε νικάς κι άλλοτε χάνεις. Σ' όποιον αγώνα. Σ' αυτόν εδώ όμως νικητής είναι πάντοτε ο έρωτας. Οι δυνάμεις του ακατάβλητες. Κι αυτό το πρώτο, το *"ἔρως ἀνίκατε μάχαν"* τα καλύπτει όλα. Είναι η μορφή του λόγου. Η λογοτεχνία. Μεγάλη λέξη.

"Το μυστήριο, όπως την ορίζει ο Φώτης Βαρέλης, μιας σειράς λέξεων, όταν δεμένες η μια με την άλλη γίνονται κόσμημα ομορφιάς, μιλούν με την ψυχή μας, της δίνουν δύναμη και γνώση, την ενώνουν βαθύτατα με τον κόσμο, δεσμεύουν και σταματούν τα φαινόμενα της ζωής μέσα στο λόγο του ανθρώπου", που πληρέστερο και ωραιότερο ορισμό της λογοτεχνίας δεν βρήκα πουθενά. Σαν εκείνον της τραγωδίας του Αριστοτέλη. Αρχαιοελληνικός ορισμός, καθαρός. Κλείστε τα μάτια και στείλτε την φαντασία σας στις λέξεις: μυστήριο, δεμένες, κόσμημα ομορφιάς, ενώνουν βαθύτατα τον κόσμο, σταματούν τα φαινόμενα της ζωής μέσα στο λόγο, σαν λέξεις και σαν λογοτεχνία όλον τον ορισμό. Τα φαινόμενα της ζωής τα σταματούν.

Η ζωή προχωρά και φεύγει. Όμως ο λόγος του ανθρώπου, ο Θεός, γιατί αυτός είν'ο Θεός, τα σταματά, τα κρατά, τα αθανατίζει. *"Ἔρως ἀνίκατε μάχαν"*. Αιώνιος στίχος.

Γι' αυτό ξεχώρισε η λογοτεχνία, η ποίηση απ' όλες τις άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες και επιστήμες. Και γι' αυτό το Νόμπελ λογοτεχνίας-ποίησης το θυμούνται πολλοί. Τα Νόμπελ όμως Φυσικής ας πούμε ή Οικονομίας ή Ιατρικής, ακόμα και Ειρήνης, σχεδόν κανείς. Και γι' αυτό οι άνθρωποι έχουν τη λογοτεχνία σε τόσο μεγάλη εκτίμηση. Ακόμα και απ' τις άλλες καλές λεγόμενες τέχνες η ποίηση υπερτερεί. Και θά 'πρεπε σ' αυτά τα υπέροχα της ασύγκριτης αυτής τέχνης *("ἔρως ἀνίκατε μάχαν")* να επανέρχεται ο άνθρωπος. Να σβήνουν τα κακά, οι αδυναμίες του, τα λάθη του. Να ξαναγυρίζει με μιαν άλλη διάθεση. Εκείνη που δίνει η μορφή της τέχνης, η ομορφιά. Που καθόλου τυχαία δεν θεμελιώθηκε ανάμεσα στις ανάγκες της ψυχής του ανθρώπου. Αυτή που θα σώσει τον κόσμο, όπως λέει ο Ντοστογιέφσκι.

Ως και ο θάνατος, η πίκρα του θανάτου, όταν τον τραγουδάς γλυκαίνει. Ποιός δεν την έχει ακούσει αυτή τη φράση. Για τα ζώα ο θάνατος είναι το τελειωτικό κλείσιμο. Για τον άνθρωπο, που έφτιαξε ένα σύμπαν μέσα στο μυαλό του, που έπλασε συνείδηση σιγά-σιγά από την ώρα που γεννήθηκε με τις αισθήσεις και το νου, αυτό το *"ξαφνικά σβήνουν όλα με το θάνατο"* δεν μπορεί το μυαλό του να το σηκώσει. Αδυνατεί και δεν θέλει να το σηκώσει ο νους του που δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος. Ξέρεις τί είναι να δημιουργείς έναν ολόκληρο κόσμο και να γνωρίζεις ότι θα τελειώσει κάποια στιγμή; Και τελειώνει. Ότι εσύ, ο άλλος, τα πάντα είναι ένα ψέμα.

Γι' αυτό ο άνθρωπος πήγε κι έφτιαξε εκείνο που λέμε "μετά θάνατον ζωή", "αθανασία της ψυχής", "μετεμψύχωση", "παράδεισο", όπως θέλετε πέστε το. Γιατί δεν μπορεί να αντέξει ότι με το θάνατο πεθαίνουν όλα. Και για να τον αλαφρώσει τον τραγούδησε. Με το λόγο του τον έκανε μοιρολόι, "ζωή μετά θάνατον" κτλ. Όλα που είναι δημιουργήματα του νου, της συνείδησής του, του θεού. Γιατί αυτός είναι ο Θεός. Ο νους του ανθρώπου. Και όλη η γοητεία της ζωής είναι τούτο το ανεξήγητο ψάξιμο.

Κι ο έρωτας είναι που κάνει τον άνθρωπο και πιστεύει στη ζωή. Επαναλαμβάνω: Σε κανένα είδος μάχης δεν νικιέται ο έρωτας. Ό,τι και να βάλεις απέναντί του ο έρωτας όλα τα νικάει. Και κούραση και πόνο και φτώχεια και ορφάνια και ανάγκη ακόμα, μπροστά του είναι ένα μηδενικό. Ούτε θρησκεία του αντιστέκεται, ούτε ιδεολογία, ούτε λογική, ούτε απόσταση, ούτε τρικυμία, ούτε σκλαβιά ή φυλακή, ούτε ταπείνωση, δυνατός ή αδύνατος, σοφός ή άσοφος. Άλλωστε αν δεν υπήρχε δεν θα υπήρχε και ζωή. Τη ζωή αυτός τη δημιουργεί. Ούτε μπορούμε να τον εμποδίσουμε. Απόδειξη τρανή σ' αυτό είναι ότι αδυνατούμε να φράξουμε τη συνέχεια της ζωής. Αν το κάνουμε αλίμονό μας. Και απ' αυτόν νικιώνται ως και οι θεοί. "Λόγιασε τέχνη κι αρετή και μαστοριά μεγάλη". Ακαταδάμαστος πραγματικά.

Πρώτη φορά είδα το στίχο του Σοφοκλή τόσο παραστατικά! Πώς το βρήκε και το κράτησε τόσο ακαριαία μέσα στο λόγο; Πού βρήκε λέξεις, τρεις μόνο, να ζωγραφίσουν τη μεγαλοπρέπεια! Με τόσο απλές λέξεις τόσο δυνατά και τολμηρά πράγματα! Και κάτι ακόμα: (Κάτι; ένα ακόμα; Εδώ θα μπορούσες να τα λες και να μην τελειώνεις ποτέ. Κάτι λοιπόν ακόμα) Ετούτο: Εντυπωσιάζει ο δωρικός ρυθμός. Ο ρυθμός αυτός είναι η ίδια η μεγαλοπρέπεια. Έχει μια στερεότητα, μια βαρύτητα. Κι άμα ο δωρικός κάτσει έκατσε. Τά 'χει ειπεί βαριά, σταθερά, οριστικά, αμετακίνητα, όπως εδώ όλα. Κι αυτό φαίνεται καλύτερα αν αλλάξουμε ρυθμό. Αν έλεγε "ἔρως ἀνίκητε μάχην" δεν θα ήταν το ίδιο. Το δωρικό όμως *"ἔρως ἀνίκατε μάχαν"* συντριπτικό, ασήκωτο. Δεν αφήνει περιθώρια για αντίρρηση. Φανταστείτε να είχαμε και τη μουσική του ! Κι όπως μες την Αθήνα όλα είναι ιωνικά και γύρω-γύρω από τον Παρθενώνα το ίδιο, ο ναός όμως δωρικός, έτσι και στις τραγωδίες. Οι τραγωδίες όλες στην αττική διάλεκτο. Μα όταν ο ποιητής φτάνει στο χορό το γυρίζει στα δωρικά. Γιατί άραγε; Και στις τραγωδίες αυτά τα αποστάγματα είναι που συγκλονίζουν. Αυτά τα πετράδια. Είτε για τον έρωτα μιλούν ή για την παντεχνία του ανθρώπου ή για το θάνατο.

"Τι έρωτας τι θάνατος δεν έχεις να διαλέξεις", Αλλος μέγας στίχος του δημοτικού μας τραγουδιού αυτός. Κι αυτά τα διαμάντια είναι συνήθως φωνές του χορού. Θησαυρός αδαπάνητος. Μεγαλύτερος δεν υπάρχει. Μην ψάχνετε. Βέβαια όταν τα σκέφτεται κανείς είναι βασανιστικά. Όταν όμως τα μιλάμε με κάποιον τα μεταγγίζουμε και τα μοιραζόμαστε παίρνουν άλλη διάσταση. Περνάμε διαφορετικά. Όπως ίσως εμείς σήμερα.

Πού πάει η Αγάπη όταν χάνεται; Της Βικτωρίας Πάστρα -Γ Γυμνασίου

Κάποτε, σε ένα σπίτι κατοικούσε ένα κοριτσάκι εφηβικής ηλικίας. Ήταν όμορφη σαν την αγάπη και γι' αυτό την ονόμασαν Αγάπη. Εκεί ζούσε με τον πατέρα της, καθώς η μητέρα της είχε πεθάνει εδώ και χρόνια. Ξέρω πως αυτή η ιστορία ακούγεται ήδη δυσάρεστη, στη συνέχεια, όμως, γίνεται περισσότερο, αφού ο πατέρας την χτυπούσε την αγάπη, λες και είχε κάτι μαζί της, λες και είχε πάθει και αυτός κάτι, όταν ήταν παιδάκι. Η αγάπη δεν μίλαγε, παρέμενε σιωπηλή στο δωμάτιο της, με τα χέρια στα γόνατα, προσπαθώντας να μην μισήσει τον ίδιο της τον μπαμπά, και κάθε φορά, μετά από κάθε καυγά, η αγάπη ρώταγε τον πατέρα της:

-Μ'αγαπάς;

-Ναι, απαντούσε εκείνος.

Οι μέρες περνούσαν και οι γείτονες άκουγαν τις φωνές, μα κανένας δεν έκανε κάτι γι' αυτό, καθώς έλεγαν:

-Τον ξέρουμε αυτόν, κανείς δεν τα έβαλε μαζί του ποτέ, κανείς δεν τόλμησε...

Καθώς είχαν κι εκείνοι έναν τέτοιον..., το γεγονός παρέμενε, και η αγάπη υποφέρει, χωρίς να μπορεί να προσφέρει αυτά που θέλει.

Μια μέρα κλασσική που η αγάπη φοβόταν να φοβηθεί, παίρνει αγκαλιά τον πατέρα της και εκείνος τη ρωτάει:

-Τί;

-Μπαμπά ό,τι και να κάνεις, εγώ σε αγαπώ πολύ, αποκρίθηκε εκείνη.

Εκείνος, αντί να συγκινηθεί, παίρνει την κόρη του και την πετάει απότομα έξω, στο δρόμο.

-Να πας να χαθείς της φώναξε.

-Αντίο, είπε χαμογελαστή, γιατί η αγάπη συγχωρεί.

Κι από τότε, γυρνάει στους δρόμους, για να βρει κάποιους τρελούς, που λένε πως την ψάχνουνε και αυτοί.

-Πάει, χάθηκε λένε πολλοί.

-Έχει φύγει από τη γη υποστηρίζουν άλλοι.

Ναι, μπορεί, και έχουν περάσει και χιλιάδες χρόνια, από τότε που την είδαμε τελευταία φορά, αλλά, πιστεύω πως η αγάπη κυκλοφορεί κάπου ακόμα. Ποιος ξέρει, μπορεί να είναι στο δρόμο, ή ανάμεσα σε φίλους. Εγώ πρέπει να την είδα μια μέρα, στην επιστροφή από το σχολείο.

20.2.2018 Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων Τιμή στα 6 παλικάρια που έπεσαν στο λόφο Δουρούτη

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, κάθε χρόνο, στις 20 Φεβρουαρίου, διοργανώνει τελετή στη μνήμη των «Έξι Παλληκαριών, πεσόντων στον Λόφο Δουρούτη». Πρόκειται για έξι νέα παιδιά από την Πελοπόννησο και Κρήτη, που την παραμονή της απελευθέρωσης των Ιωαννίνων, το 1913, έπεσαν

Ο κ. Πάνος Πλιώτας καταθέτει στεφάνι εκ μέρους των Αρκάδων.

νεκροί από τα Τουρκικά βόλια, χωρίς να προλάβουν να δουν την απελευθέρωση της πόλης.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε η καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. **Ελένη Μαραγκουδάκη**, ενώ μαθητές 3 σχολείων από την γύρω περιοχή, με συνοδεία των δασκάλων και καθηγητών τους, απήγγειλαν ποιήματα για τη θυσία των ηρώων.

Κατατέθηκαν στεφάνια στο μνημείο με τα ονόματα των ηρώων, από τον πρύτανη **κ. Καψάλη,** από εκπροσώπους της Περιφέρειας Ηπείρου, του Δήμου Ιωαννιτών, του Στρατού, της Αστυνομίας, από σχολεία της περιοχής και άλλους φορείς. Εκ μέρους του Συλλόγου Αρκάδων Ιωαννίνων, στεφάνι κατέθεσε ο κοντοχωριανός μας από το Σταυροδρόμι Γορτυνίας, συν/χος Αξιωματικός κ. **Πάνος Πλιώτας**.

Το έλατο που φύτεψε στη μνήμη του παππού του, στο λόφο Δουρούτη, ο Νίκος Στυλ. Σχίζας.

Μεταξύ των πεσόντων ήταν **και ο Σερβαίος Μιχάλης Κ. Σχίζας** (1885 – 1913). Γιός του Κωνσταντή (Κωνσταντάρα) και της Κυράτσως Θεοδωρακοπούλου, από την Αράχωβα Γορτυνίας. Άφησε 4 ορφανά παιδιά, το Νικόλα, την Κυράτσω, το Στυλιανό και το Μιχάλη (Χάκο), που πήρε το όνομα του πατέρα του, γιατί ήταν αβάπτιστος, όταν έμεινε ορφανός

Ευχαριστούμε θερμά τον κ. **Πλιώτα** και τον κ. **Θεολόγο Καπετανίδη** που μας έδωσαν όλες τις πληροφορίες για την εκδήλωση μαζί με φωτογραφικό υλικό.

Την εκδήλωση μπορείτε να την δείτε βιντεοσκοπημένη στην ηλεκτρονική διεύθυνση: **https://www.servou.gr/2013-06-23-10-30-27/grafipatrioton/63-istoria/3560-thtrps 20-2-2018**

Θ.Ι. Τρουπής

Εις μνήμην Δημητρίου Κωνσταντόπουλου

Ο καθηγητής ιατρικής, και κουνιάδος του εκλιπόντος, κ. **Γιώργος Θ. Τρουπής,** εκφώνησε τον πιο κάτω επικήδειο λόγο.

"***Αγαπημένε μου αδελφέ Δημήτρη***,

Ο χαμός σου μας άφησε μεγάλη θλίψη, πένθος και συντριβή. Αν και έκανες τον κύκλο της ζωής σου, η απώλεια σου μας άφησε ένα δυσαναπλήρωτο κενό. Μας έφυγες ήσυχος και διακριτικά, όπως ήσυχη και διακριτική ήταν ολόκληρη η ζωή σου.

Η οδύνη και ο πόνος είναι αβάσταχτος. Εγώ προσωπικά νιώθω σαν να έχασα πράγματι ένα μεγάλο αδελφό. Με βαριά καρδιά και πόνο ψυχής δυο λόγια για το τελευταίο σου ταξίδι.

Ήσουν ένας άνθρωπος ήσυχος, πράος, ήρεμος, γαλήνιος και καταξιωμένος στην κοινωνία. Ακούραστος εργάτης της τέχνης της ζωής σε διέκρινε η κοινωνικότητα, η εντιμότητα, η αλληλοβοήθεια, η αγάπη προς τον πλησίον σου, η ακεραιότητα του χαρακτήρα σου, γι' αυτό και έχαιρες της εκτίμησης και της αγάπης όλων των συμπατριωτών μας και όχι μόνον.

Υπήρξες πρότυπο ανθρώπου, πρότυπο οικογενειάρχου. Μόχθησες από μικρός εργαζόμενος τα πέτρινα εκείνα χρόνια και δημιούργησες μια οικογένεια με άριστες κοινωνικές και χριστιανικές αρχές και έκανες την κόρη σου καταξιωμένη λειτουργό των επιστημών υγείας, γιατρό στα ύπατα αξιώματα.

Καυχιόσουν και καμάρωνες τη Γεωργία σου, που τη λάτρευες, που και αυτή σε λάτρευε παθιασμένα και να ξέρεις ότι θα σε λατρεύει σε όλη της τη ζωή.

Κοσμούσες το χωριό μας και μοίραζες με απλοχεριά την ανθρωπιά, την αλήθεια, τη συμβουλή και τη νουθεσία σε όλους μας. Όλα αυτά να γνωρίζεις ότι θα μας μείνουν παρακαταθήκες.

Μας ορφάνεψες. Θα μας λείψεις πολύ. Θα μου μείνουν αξέχαστα η ευγένειά σου, το γέλιο σου, το χιούμορ σου και η αμέριστη καθημερινή φροντίδα για την οικογένεια σου που ήταν το πρώτο σου μέλημα. Είχες όμως δυο ξεχωριστά χαρίσματα: την αλήθεια και την ιώβειο υπομονή σου που ήταν ασυλλήπτου νου.

Σήμερα, είμαστε όλοι δίπλα σου η συντετριμμένη γυναίκα σου Κατερίνα που υπεραγαπούσες, η θλιμμένη και λατρεμένη σου κόρη Γεωργία, που της έδωσες όλη σου την αγάπη, συγγενείς, οι συμπατριώτες μας, φίλοι γνωστοί και άγνωστοι να σου πούμε το ύστατο χαίρε.

Αγαπημένε μου Μήτσο σε όλη σου την ζωή δεν κούρασες, δεν παραπονέθηκες δεν βαρυγκόμισες ποτέ και για τίποτα. Κλείνω τα μάτια μου και περνάνε από μπροστά μου όλες οι όμορφες καλές στιγμές της ζωής μας. Σε διαβεβαιώνω - αν και το γνωρίζεις ότι θα κρατήσω για πάντα μέσα μου όλες τις όμορφες αυτές στιγμές.

Υπεραγαπούσες το χωριό και γι αυτό διάλεξε να μείνεις για πάντα κοντά του. Την άδολη ψυχή σου, όμως, θα πάρει ο Πάνσοφος Δημιουργός, γιατί εκείνος ξέρει να την κρίνει και να την κατατάξει στην αιωνιότητα. Στον Παράδεισο.

Σου ευχόμαστε όλοι εμείς καλό ταξίδι, Καλό Παράδεισο, να περπατάς στους κήπους του παραδείσου και να μιλάς παρέα με τους αγγέλους, γιατί άγγελος ήσουν και εσύ στη γη.

Αντίο για πάντα.

Αιωνία σου η μνήμη.

Κολοκοτρώνης Θεόδωρος (ο αποκαλούμενος «φαλέζ»)

Πηγή: Θ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ/ Φυσιογνωμίες και Λαϊκοί Τύποι της Παλιάς Αθήνας - Υπό ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΩΡΑΪΤΗ

'Ηταν γιος του πρωθυπουργού *Γενναίου* Κολοκοτρώνη(1) και εγγονός του αρχιστράτηγου της Πελοποννήσου. Σπούδασε στη Σχολή των Ευελπίδων και αργότερα στην Πολεμική Σχολή των Παρισίων. Είχε όλα τα προσόντα για να ανέλθει στα ανώτερα αξιώματα του στρατού.Όμως κατά το 1867 αποστρατεύτηκε με το βαθμό του ταγματάρχη, για να έχει πλήρη την ανεξαρτησία των δημοκρατικών του ιδεών. Φιλάνθρωπος και φιλόσοφος καθώς ήταν, δεν ανεχόταν τη στρατιωτική πειθαρχία, συμμετείχε δε στην οκτωβριανή επανάσταση του 1862.

Όταν αποσύρθηκε από το στράτευμα φόρεσε έναν φιλοσοφικό τρίβωνα(2)και αρχικά εγκαταστάθηκε στο καφενείο της *«Ώραίας Ελλάδος »*(3). Αργότερα έγινε θαμώνας στο επί της πλατείας Συντάγματος καφενείο του Γιαννόπουλου(4)κοντά στο οποίον κατοικούσε.

Όλη την ημέρα, μέχρι τα μεσάνυχτα, καθόταν σε μια γωνιά καπνίζοντας το ναργιλέ του μέσα σε κύκλο συνομιλητών. Κοντός το ανάστημα, με πρόσωπο που κατέληγε σε κατάλευκο γένι, έμοιαζε με βυζαντινή αγιογραφία .Ήταν η προσωποποίηση της αγαθότητας. Γελούσε συνεχώς, αποδεχόταν τα πάντα με φιλοσοφική απάθεια και εξέφραζε τις σκέψεις του με ηρεμία, αφού προηγουμένως τις διάνθιζε με αρχαία γνωμικά και σύγχρονες παροιμίες.

Δεν ήταν όμως μόνο διαλεκτικός. Κάθε πρωί έκανε την εμφάνισή του από τις στήλες της *«Νέας Έφημερίδος»(5)* δημοσιεύοντας μια συμβουλή με τίτλο *«Τιτζ-Μπίτζ, ήγουντα ψίχουλα»*, *την* οποίαν υπέγραφε με το ψευδώνυμο *«Φαλέζ»*. Μέσα από τις συμβουλές αυτές τις οποίες εμπνεόταν από τα καθημερινά γεγονότα, δασκάλευε το κοινό και στο τέλος κάθε παραινέσεως παρέθετε ένα αρχαίο γνωμικό, ένα ρητό του Ευαγγελίου, κανένα δημοτικό δίστιχο ή καμμιά παροιμία, από εκείνες που έλεγε ο παππούς του για να φρονηματίσει τους *συμ*πολεμιστές του.

Εκτός από τις άλλες του αρετές, έτρεφε μεγάλη στοργή προς τα ζώα. Δε χωρούσε ο νους του την ιδέα πως υπήρχαν άνθρωποι τόσο άστοργοι ,ώστε να τα φονεύσουν. Κάποτε οι εφημερίδες έγραψαν ότι στο Λαύριο ένας κυνηγός σκότωσε ένα λελέκι, το δε άλλο που ήταν μαζί πέθανε λίγο αργότερα εξ αιτίας της στερήσεως του συντρόφου του. Την επομένη ο *«Φαλέζ»* βγήκε στη *«Νέα 'Εφημερίδα»* και αφού περιέγραψε τη *συζυγική* αγάπη μεταξύ των πτηνών αυτών και την εις θάνατον καταδίκη του αρχαίου εκείνου Αθηναίου δικαστή, ο οποίος έπνιξε ένα σπουργιτάκι που είχε καταφύγει στην αγκαλιά του, για να αποφύγει την καταδίωξη του γύπα, παρέθεσε το ακόλουθο τετράστιχο:

Δύο λελέκια είμαστε τα δυο
ζευγαρωμένα
Κ' έπερασε ενας κυνηγός
και σκότωσε το ένα.

Φωτιά να σ' εύρη κυνηγέ,
που σκότωσες το ένα
Και δεν μας σκότωνες τα
δυό να πάμε ανταμωμένα.

Την άλλη μέρα όμως στην *«'Εφημερίδα »* (6) του Κορομηλά, κάποιος, θέλοντας να πειράξει τον *«Φαλέζ»*, ανήγγειλε ότι εκείνη ακριβώς την ημέρα συνέβη άλλο σημαντικό επεισόδιο.

Είχε , έλεγε, δυο λελέκια και κάποιος κλέφτης μπήκε στο σπίτι του και του άρπαξε το ένα. 'Εμεινε όμως καθυποχρεωμένος από τη συμπεριφορά του λωποδύτη, ο οποίος κατά την ρήση του Ευαγγελίου του άφησε το άλλο. Κατέληγε δε το κείμενο με τους ακόλουθους στίχους:

Δύο λελέκια ήτανε στον
τοίχο κρεμασμένα
Και ένας κλέφτης πέρασε
και έκλεψε το ένα..

Ευχαριστώ σε, κλέφταρε,
που μούκλεψες το ενα.
Και δεν μου έκλεψες τα δυο
να μείνω με κανένα.

Αλλά την άλλη μέρα *ο «Φαλέζ»* επανήλθε δημοσιεύοντας άλλο τετράστιχο :

Ένας ζευζέκης είχε δυό λελέκια κρεμασμένα
Και κάποιος κλέφτης πέρασε και τούκλεψε το ενα.

Ανάθεμά σε, κλέφταρε,
πούκλεψες το λελέκι
Ενώ θα έκανες καλά να
δείρης το ζευζέκη.

Με τους ιλαρούς αυτούς στίχους λοιπόν διεξάγονταν οι δημοσιογραφικοί αγώνες του *«Φαλέζ»*, οοποίος πριν τους δημοσιεύσει τους διάβαζε *στον* φιλοσοφικό εκείνο κύκλο του καφενείου. Πολλές φορές καπνίζοντας το ναργιλέ του ξεχνιόταν εκεί και τότε η κυρία Κολοκοτρώνη πήγαινε και τον αποσπούσε από την ρέμβη του.

Η γωνιά εκείνη του καφενείου, στην οποία σύχναζε, έμεινε ιστορική *στα* αθηναϊκά χρονικά. Εκεί συζητούσαν τα πολιτικά πράγματα της ημέρας, τα φιλολογικά και τα κοινωνικά ζητήματα, διανθιζόμενα από διάφορα ανέκδοτα. Από καιρού εις καιρόν ο *«Φαλέζ»* εξέδιδε φυλλάδια, τα οποία διένεμε, μαζί με την κουταλιά του γλυκού, σε *όσους* τον επισκέπτονταν κατά την ημέρα της ονομαστικής του εορτής.'Ενα απ' αυτά είναι και τα *«Κουλουβάχατα»*, λέξη αραβική, η οποία σημαίνει ανακάτευμα, μπέρδεμα, σύγχυση, ή κάτι άλλο παρόμοιο. Σ' αυτό έκρινε την επελθούσα κοινωνική μεταβολή και την αλόγιστη πολιτική, οι δε κρίσεις του εμπλουτίζονταν με διάφορα ανέκδοτα. Κυρίως όμως στις καθημερινές συμβουλές του καθρεφτιζόταν η ίδια του η ψυχή. Πάντοτε είχε κάτι φρόνιμο να πει, κάποιον αδικούμενο να υπερασπίσει, κάποιαν αυθαιρεσία να στιγματίσει, αφού δε έγραφε τη συμβουλή του, έτρεχε *στο* καφενείο να ευχηθεί *στους* συντρόφους του *«αγαθήν ήμέραν»* και να διαβάσει σ' αυτούς εκείνο που είχε γράψει.

Χωρίς να αποσπάται από το καφενείο, πολιτευόταν εν τούτοις στη Γορτυνία. Έθετε υποψηφιότητα σε κάθε εκλογή, δεν διόριζε όμως αντιπροσώπους, ούτε δημοσίευσε προγράμματα. Περιοριζόταν απλώς να στέλνει στους εκλογείς του από έναν *«σουγιάν κολοκοτρωνέϊκον »*. Φυσικά αποτύγχανε πάντοτε, αλλά δε δυσφορούσε, Την επομένη κάθε αποτυχίας του δημοσίευε συμβουλευτική επιστολή προς τους συμπολίτες του καταλήγοντας με τη φράση *«Τών φρονίμων ολίγα »*. Αλλά οι συνετοί της Γορτυνιας εξέλεγαν οποιονδήποτε άλλον εκτός από

αυτόν, με αποτέλεσμα και αυτό ακόμη το ένδοξο όνομά του να το έχει καλύψει με το Ψευδώνυμο *«Φαλέζ»*.

Ξαφνικά, σταμάτησε να πηγαίνει στην προσφιλή εκείνη γωνιά του καφενείου. Μια φοβερή αρρώστια του είχε αφαιρέσει τις διανοητικές του δυνάμεις, με αποτέλεσμα να μην έχει μείνει τίποτα από όσες τον διέκριναν την περίοδο της ακμής του. Ενέπνεε θλίψη. Ο *«Φαλέζ»* είχε πεθάνει πλέον και όταν επήλθε ο φυσικός θάνατος (7), όλη η Αθήνα τον οδήγησε στον τάφο, όπου αναπαύτηκε κοντά στο στρατάρχη της Πελοποννήσου και τον πατέρα του.

Σημειώσεις

1. Δευτερότοκος γιος του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη (1805-1868). Το πραγματικό του όνομα ήταν Ιωάννης. Επονομάστηκε Γενναίος για την ανδρεία που έδειξε κατά την Επανάσταση. Ακολούθησε τον πατέρα του, τόσο στη διάρκεια του Αγώνα, όσο και μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια. Υπηρέτησε πιστά τον'Οθωνα, διορίστηκε υπασπιστής του, προήχθη σε υποστράτηγο, αργότερα διετέλεσε γερουσιαστής και στις 27 Μαΐου του 1862 έγινε πρωθυπουργός. Κατά την επελθούσα οκτωβριανή επανάσταση, η κυβέρνησή του ανατράπηκε και ο ίδιος κατέφυγε στο εξωτερικό. 'Εγραψε *«Απομνημονεύματα»* και *«Ιστορικά Υπομνήματα»*.

2. Παλιό και τριμμένο ύφασμα , που φορούσαν κατά την αρχαιότητα οι φιλόσοφοι, ιδίως ο Σωκράτης και οι κυνικοί, οι Σπαρτιάτες και οι πρώτοι μοναχοί.

3. Ιστορικό καφενείο των Αθηνών, που ιδρύθηκε στα πρώτα χρόνια της βασιλείας του Όθωνα και διατηρήθηκε επί 40 χρόνια (μέχρι το 1880). Βρισκόταν στη διασταύρωση των οδών Αιόλου και Ερμού.

Στο καφενείο *αυτό* δημιουργήθηκε το πρώτο σφαιριστήριο.

4. Βρισκόταν στη συμβολή των οδών Σταδίου και *Μουσών* (σημερινή Καραγιώργη Σερβίας), στο ισόγειο της οικίας *Γιαννόπουλου*. Ήταν ένα από τα πολυτελέστερα της εποχής εκείνης. Αργότερα στεγάστηκαν εκεί, για ένα διάστημα, το καφενείο *του «Ζαχαράτου»*, το βιβλιοπωλείο *του «Ελευθερουδάκη»* και το ζαχαροπλαστείο *του «Καπερώνη»*. Σ' *αυτό σύχναζαν* ο Αχιλλέας Παράσχος, ο Εμμανουήλ Ροΐδης , ο Κωστής Παλαμάς, ο Γρηγόριος Ξενόπουλος, ο Γεώργιος Σουρής, ο Γεώργιος Δροσίνης και άλλες δεσπόζουσες μορφές της λογοτεχνίας μας.

5. Καθημερινό φύλλο, το οποίον εξέδωσε ο Ιωάννης Καμπούρογλου το 1882, μετά την απομάκρυνσή *του* από την *«Εφημερίδα»* του Δημητρίου Κορομηλά. Η έκδοσή του ανεστάλη το 1897.

6. Ημερήσια εφημερίδα, η οποία εκδιδόταν στην Αθήνα από τον Δημήτριο Κορομηλά. Το πρώτο φύλλο κυκλοφόρησε το 1873. Το 1888, ο Κορομηλάς την παραχώρησε στον Αριστείδη Ρούκη. Το 1901 η έκδοσή της διακόπηκε για να επαναληφθεί το 1912 από τον Γεώργιο

Κορομηλά. Λίγο αργότερα έκλεισε οριστικά.

7. Το 1894. Είχε γεννηθεί το 1829.

Γυναίκα

Μια φορά θυμάμαι, ιστορίες αληθινές μου μάθαινες,
Λεούσα, εσύ, γυναίκα αγωνίστρια στη ζωή.
Για τους πόνους, που βίωσες από παιδί, μου μιλούσες,
και έκλαιγες σαν μελετούσες τη ζήση τη σκληρή.

Σπλάχνο άβλαστο έμεινες, από μια μάνα μικρομάνα,
και παιδεμούς γεύτηκες, από νωρίς στην ορφάνια.
Και ως η οδύνη αυτή σε ακολουθούσε στη ζωή,
το σαράκι, που σε ροκάνιζε, το πήρες στο τέρμα μαζί.

Όποιος σε γνώριζε, ήξερε το σκληρό παρελθόν σου,
που ωστόσο, για τη γενιά σου, δεν ήταν κάτι ξένο.
Και όποιος σε άκουγε, αναλογιζόταν μαζί σου
της ζωής τα γυρίσματα, της εποχής το πεπρωμένο.

Πέρασες χρόνους δύσκολους και απότομους καιρούς,
βίωσες ενός αιώνα πολέμους, εμφυλίους, ξεριζωμούς.
Ώσπου να ελευθερωθεί ο τόπος, από τον κακό συρφετό,
αγωνίστηκες, πίσω από κάθε της ζωής μέτωπο πικρό.

Σε τραχύ και βραχώδη τόπο, την τύχη σου ύψωσες,
λάβαρο πανύψηλο, ορθό, στο ματωμένο χώμα.
Στη γη που λάτρεψες, για την επιβίωση πάλεψες,
για το ζεστό ψωμί και τη θράκα, που ζέσταινε η ελπίδα.

Τη γη, που ριζοβόλησες και βλάστησες γήινη ομορφιά,
τη συμπόνεσες, για κάθε λούλουδο, που ξέρανε η παγωνιά.
Σε στράγγιξε, διψώντας για τη ζωή του κάθε σου παιδιού,
κι εσύ την πότιζες με δάκρυα, στην ξέρα του καλοκαιριού.

Κορίτσι, γυναίκα, μάνα της ανέχειας και του μόχθου,
με νόστιμη θαλπωρή γέμισες την καρδιά του πικρού σου τόπου.
Για το καθάριο βλέμμα σου, σε λάτρεψε και το δειλινό,
που το ομόρφαινες, σαν ξαπόσταινες, στην άκρη στο βράχο.

Αναγαλλιάζοντας, αφουγκραζόσουν του βράχου την καρδιά,
αναπολούσες τα παλιά και εκείνος σου υποσχόταν τη χαρά.
Αγνάντευες τις κορυφογραμμές, γαλήνευε το πέλαγος μακριά.
και έκλεισες τη δύση, σφιχτά, στην ορφανεμένη σου αγκαλιά.

(Αφιερωμένο στη μνήμη της γιαγιάς μου, Σταύραινας (Βέργου), και σε όλες τις γιαγιάδες.)

Αγνώ 8.3.2018

Βράβευση Κώστα Π. Καλύβα από Σύλλογο Αρκάδων και Δήμο Ιλίου

Στις 14 Ιανουαρίου 2018, ο Δήμος Ιλίου και ο Σύλλογος Αρκάδων, «Οι Προσέληνοι», συνδιοργάνωσαν, στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Δημαρχείου Ιλίου (Οδός Κάλχου 48-50), εκδήλωση για να τιμήσουν τον **Κώστα Π. Καλύβα**, ιδρυτή της εφημερίδας «Γορτυνία», για την προσφορά του στη δημοσιογραφία.

Στην εκδήλωση απεύθυναν χαιρετισμό, τονίζοντας το έργο του δημοσιογράφου, ο αντιπρόεδρος του Συλλόγου Αρκάδων κ. **Γιάννης Γκιώνης**, ο Δήμαρχος κ. **Ζενέτος**, οι βουλευτές Αρκαδίας κ.κ **Γιώργος Παπαηλιού**, **Κώστας Βλάσης** και **Οδ. Κωνσταντινόπουλο**ς, η κ. **Εύη Τατούλη**, ο Δημοτικός Σύμβουλος κ**. Δημήτρης Δαλαμάγκας**, η βουλευτής Β΄Αθηνών κ. **Καραμανλή**, ο τέως υπουργός κ. **Μιχ. Καρχιμάκης**, ο καθηγητής Ιατρικής κ. **Γεώργιος Θ. Τρουπής**, ο πρόεδρος του Συνδέσμου Σερβαίων εφέτης κ. **Γιάννης Κ. Μπόρας**, ο τέως δήμαρχος Λαγκαδίων κ. **Στάθης Κούλης,** και ο πολιτευτής κ. **Χαρ. Καρπούζος**.

Πολλοί δημοτικοί σύμβουλοι παρέστησαν, μεταξύ των οποίων και ο συγχωριανός μας κ. **Γιάννης Νικ. Βέργος**.

Τιμητική πλακέτα και δίπλωμα δόθηκαν στον κ. Καλύβα, από το δήμαρχο κ. **Ζενέτο** και από τον πρόεδρο του Συλλόγου Αρκάδων Ιλίου «Οι Προσέληνοι», κ**. Γιάννη Κουτσανδρέα,** που ήταν και ο συντονιστής της όλης εκδήλωσης.

Ακολούθησε η κοπή της πίτας του Συλλόγου Αρκάδων Ιλίου, με τις ευλογίες του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Γορτυνίας, κ.κ **Ιερεμία.**

Το χορευτικά συγκρότημα του Συλλόγου, με το χοροδιδάσκαλο **Γιώργο Φραγκάκη** και τους μουσικούς του, λάμπρυναν την εκδήλωση.

Θ. Ι. Τρουπής

Σερβαίικα, αληθινά και ...όχι απίστευτα

Γράφει ο Γεώργιος Δ. Βέργος

Εδώ που κάθομαι, ως ογδοντάρης πλέον, σκέφτηκα να γράψω κάποια διασκεδαστικά πράγματα που έζησα ο ίδιος, ή άκουσα από τους μεγαλύτερους, στο χωριό μας, έτσι για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νεότεροι, για τη ζωή στου Σέρβου, πριν 60 και πλέον χρόνια. Κυρίως αφορούν την περίοδο της δεκαετίας του 1950 και μέχρι το 1965, που έφυγα για την Αθήνα. Λίγα-λίγα, θα τα γράψω σε συνέχειες. Αυτά που θα γράψω αφορούν, χωρίς διάκριση, και τα δύο φύλλα, απλά για λόγους πρακτικούς, το πρώτο αφιερώνεται στις γυναίκες του χωριού, και το δεύτερο στους άντρες. Στη συνέχεια βλέπουμε…

Οι συνθήκες ζωής εκείνη την εποχή στο χωριό, δεν έχει καμία σύγκριση με τη σημερινές ζωής, είτε στην πόλη, είτε στο χωριό. Να σκεφτεί κανείς ότι οι πιο πολλές γυναίκες μέχρι το 1945, ίσως και αργότερα, δεν πήγαιναν σχεδόν καθόλου στο σχολείο ή όσες πήγαιναν δυο-τρία χρόνια, μάθαιναν μόνο να γράφουν το όνομά τους. Με τις τόσες δουλειές, μέσα και έξω από το σπίτι, που να βρεθεί χρόνος για μόρφωση και των κοριτσιών! Οι πιο πολλές γυναίκες δεν είχαν ταξιδέψει με λεωφορείο, ούτε είχαν δει ποτέ θάλασσα.

Θυμάμαι μια συγχωριανή μας, που είχε πάει στις αρχές του 1960 στη Δημητσάνα με τα πόδια, και για να επιστέψει μπήκε στο λεωφορείο. Μόλις ξεκίνησε αυτό το «θηρείο» και άρχισε να τρέχει, η γυναίκα πανικοβλήθηκε και φοβήθηκε πως το λεωφορείο θα πέσει στο γκρεμό. Με τα χέρια στο πρόσωπο και τρέμοντας έμπηξε μια φωνή:

-Αχ κακοπόπαθα, …Κρατήτετο να κατεβώ.

**** Άλλη η «πάστα» του χωριού και άλλη αυτή της πόλης***

Πατριώτισσά μας βρέθηκε στην Τρίπολη, και περίμενε το λεωφορείο στο πρακτορείο, για να επιστρέψει στο χωριό. Εκεί ήταν και ένας πατριώτης, οικογενειακός φίλος, που και αυτός θα πήγαινε στο χωριό.

Επειδή είχαν ώρα μέχρι να φύγει το λεωφορείο, της είπε να μη σταλίζουν εκεί και να πάνε μέχρι το διπλανό καφενείο-ζαχαροπλαστείο να καθίσουν, και να πάρουν και κάτι τις. Πράγματι πήγαν, κάθισαν και τη ρώτησε ο πατριώτης τι θέλει να την κεράσει. Για να μην τον προσβάλει και του πει πως δεν θέλει τίποτα, του λέει:

-Ότι πάρεις εσύ να πάρω κι εγώ.

-Εγώ, της λέει αυτός, θα πάρω μια πάστα.

- Έ, ας φέρει το ίδιο και σε μένα,

απαντάει αυτή, ξενόρεξα, γιατί σκέφτηκε πως «πάστα» (έτσι λέγανε στο χωριό τον τοματοπελτέ) είχε κάμποση στο σπίτι της, και δεν υπήρχε λόγος να τη φάει στο καφενείο και να υποχρεωθεί και στον άνθρωπο. Επιπλέον, άρχισε κάπως να ιδρώνει μέχρι να φέρει ο καφετζής την πάστα-γλυκό, γιατί σκεφτόταν πως θα φάει αυτό το «πράμα», τον τοματοπελτέ. Έφερε ο καφετζής τις πάστες, και παρακολουθώντας πως την τρώει ο πατριώτης, την έφαγε και αυτή με το κουταλάκι, αφού του ευχήθηκε στην υγειά του. Όταν τέλειωσε, …γυάλισε το μάτι της από τη νοστιμιά, ευχαρίστησε τον πατριώτη και τότε κατάλαβε πως υπάρχουν και άλλα ωραία και νόστιμα πράγματα στην πόλη, πέρα από αυτά που αυτή ήξερε στο χωριό της, και το δικό της τοματοπελτέ.

Συνεχίζεται

Το χωριουδάκι μου

του Πέτρου Β. Κούρτη

Ω χωριό μου αγαπημένο
Που 'ναι τα στολίδια σου
Που 'ναι τα όμορφα κορίτσια
και τα παλικάρια σου;

Ω χωριό μου αγαπημένο
Που είναι τα τραγούδια σου
Που είναι οι γάμοι και οι χοροί σου
και τα πανηγύρια σου;

Τα λόγια του βοσκού
Με τη φλογέρα εκεί ψηλά
Ένας βοσκός το λέει
Μα ο δυστυχής δε τραγουδά

Βρυχηθμεί και κλαίει:
Παν τα τραγούδια και οι χαρές
Εκεί στην τρανή κρύα βρύση
Ούτε π' ακούγονται φωνές

Κάποιος να σου μιλήσει.
Σπίτια να καπνίζουνε
Ζητώ να δω Χριστέ μου
Παράθυρα να ανοίγουνε
Βοήθα μας, ώ θεέ μου.

Ευχαριστώ,
Γιάννης Χρονόπουλος

Ο Μπαρμπαγγελής ο Βέργος (Αγγελάκος)

Τότε οι ρίζες της παιδείας, είχαν πολλαπλές πίκρες …

Η Ντόραινα - η Σταύραινα και τα παιδιά του χωριού μου δοκίμασαν από δαύτες …

Πίκρα, πίκρα, πίκρα … Μα στο τέλος!!! …

Απέξω μοναχή στο σκαλοπάτι της αυλόπορτας καθότανε σούρουπα η Βασίλω -η Ντόραινα, σκυφτή συλλογισμένη.

Επιταγή περίμενε από τον ξενιτεμένο άντρα της, που ήταν για καζάντι, στην ξενιτιά, δεν ήρθε η επιταγή για να πορευτεί η οικογένεια και ήταν πικραμένη …

Πριν τρεις ημέρες, πέρασε από το χωριό ο ταχυδρόμος από του Παλούμπα, καβάλα στην ψαριά φοράδα, πέρασε την καλημέρισε, μα τίποτα δεν της αφήνει …

Στο ακόνι, βάρεσε την σάλπιγγα για να τον ακούσουν όλοι στο κάτω χωριό, γράμματα, μηνύματα και επιταγές να πάρουν από τους ξενιτεμένους τους μαστόρους, και κάπου- κάπου να πάρουν κανένα δέμα και την μονέδα, όσοι ήσαν τυχεροί και είχαν δικούς τους ανθρώπους, στην Αμερική και αλλού, που αυτοί είχαν φιλότιμο και είχαν την έγνοια τους για δαύτους …

Εκεί, καθόταν η Βασίλω και τα παιδιά της, με τα άλλα παιδιά, παίζανε στο δρόμο … Δεν άκουγε η Βασίλω τις φωνές των παιδιών, ούτε έβλεπε μπροστά της …

Το μυαλό της φτεράκαγε σε άλλα μέρη, σε άλλες χώρες και χωριά, σε άλλους τόπου ξένους, φανταστικούς, αλαργινούς χωρίς και να τους γνωρίζει …

Εκεί, σκυφτά-κρυφά σταυροκοπιότανε και έκανε την προσευχή της, στην Παναγιά, στο Χριστό κι στους σαράντα Αγίους, να έχει καλά το νοικοκύρης της και γρήγορα να έχει καλά μαντάτα … Να στείλει λεφτά που χρειάζεται για το παιδί, το Λιάκο της, που πέρασε από τους πρώτους φέτος, στις εξετάσεις στο γυμνάσιο και τώρα θέλει λεφτά για να γραφτεί, και χωρίς λεφτά δεν γράφεται, και αν δεν πληρώσει να γραφτεί, το παιδί θα μείνει στραβό στο χωριό, ας έχει περίσσια εξυπνάδα …

Η προθεσμία για να τελειώσουν οι εγγραφές ζύγωνε και οι ημέρες λιγόστευαν, και επιταγή, γράμμα με λεφτά δεν ήρθε, δεν ερχόταν …

Και αυτή συλλογιζόταν.

-Τι να κάνω η δόλια και άμοιρη;;;

Σε ποιανού την πόρτα να χτυπήσω για να ζητήσω δανεικά;

Κι αν χτυπήσω την πόρτα του αλλουνού, τάχα θα έχει να μου δώσει;… Και αν δεν μου δώσει και μου ειπεί: Δεν επιβάλλεται δα, το παιδί να πάει και στο σχολειό, άστο να φυλάξει μερικές γιδούλες;… Τότε, θα μου είναι σαν να μου έδωσε μαχαιριά αγιάτρευτη, προσβολή μεγάλη …

Τα δάκρυα κύλαγαν καυτά και αυλάκωναν τα μαγουλά της.

-Βοήθα, Παναγιά μου, βόηθαμε, την έρμη, την άμοιρη, στην ερμιά μου …

Η ώρα πέρναγε και είχε βγει το φεγγάρι, ήταν ολόγεμο και φεγγοβολούσε ο τόπος …

Κουδούνια ακούγονται να έρχονται από μακριά και ποδοβολητά από τα πέταλα των μουλαριών. Σε λίγο, ξανάφαναν ήταν τα δύο μουλάρια, ο Αράπης και ο Κότσος, που ερχόσαντε φορτωμένα από το χωράφι, τα παλιογούβια, του μπάρμπα Αγγελή του Βέργου. Του Αγγελάκου …

Πίσω, ερχόταν ο μπάρμπα Αγγελής με το καμουτσίκι του στο χέρι και κάπου κάπου, αργά, αργά ακουμπούσε κουρασμένος.

Ξωπίσω, ερχότανε η θειά Αγγελίνα ζαλωμένη, με ζαλιά ίσα-ίσα με τα μουλάρια, παραπίσω, η κόρη τους η Γιωργιά, με ξύλα για το φούρνο, φορτωμένη…. Από αυτό το δρόμο πέρασαν …

Σηκώνεται όρθια η Βασίλω- η Ντόραινα, έτσι ήταν τότε το σέβας, οι γυναίκες να σηκώνονται όταν περνούσε ο άντρας, και τα παιδιά μεριάγανε, για να περάσουν τα μουλάρια …

Περάσανε τα μουλάρια και τα μαρτίνια, πλησιάζει και ο μπάρμπα Αγγελής, ο Αγγελάκος ο Βέργος, την χαιρετάει …

–Γεια σου κυρά και αρχόντισσα …

-Καλησπέρα Βασίλω.

-Καλησπέρα αφέντη, καλός τον … Μπάρμπα Αγγελή με όλη την σειρά του …

-Τι κάνεις; έλαβες, επήρες καμία είδηση από τον φίλο μου το Ντόρο;

Επήρες γράμμα ή επιταγή;…

Έλαβες κανά φράγκο από το νοικοκύρη σου;…

Προχθές, πέρασε ο ταχυδρόμος, άκουσα την καραμούντζα του, που βάραγε στο ακόνι.

Φώναξε και την Σταύραινα, αλλά που να την βρει;

Αυτή είναι συνέχεια χαϊμένη κάθε ημέρα με τις δουλειές, χωράφια, κήπους, αμπέλια, στασιό δεν έχει, χωρίς να έχει και το πολύ το διάφορο … Ήτανε στον κήπο της, την φχέρια, και έβγαζε την πατάτα … Του είπα να μας το δώσει το γράμμα να της το δώκουμε και μας είπε ότι από εκεί θα περάσει στο φεύγα του για το χωριό του, θα την φωνάξει να της το δώσει …

Εσένα σου έστειλε τίποτα ο νοικοκύρης σου να κονομηθείς;… Να γράψεις και το παιδί στο γυμνάσιο, που άκουσα πάνω στην αγορά πως η προθεσμία τελειώνει, και όσοι προκάνουν πρόκαναν, οι άλλοι θα μείνουνε απέξω …

Ο μπάρμπα Αγγελής μονολογεί:

-Καταραμένη φτώχεια. Πεδουκλώνεις και τα πιο γρήγορα μουλάρια σαν και το αράπη τον δικό μου, που αυτός, όμως, είναι δυνατός και κόβει το περδούκλι. Και όπου βρίσκει χλωρακιά, πηγαίνει … Αλλά, τα νιάκαρα τα έξυπνα, τα ατάιστα παιδιά, τί δύναμη έχουν και πώς να το κόψουν;… Και πού να πάνε;…

Περδούκλι είναι αυτό και τί περδούκλι; …

Δεν είναι παίξε γέλασε … Είναι διπλό, και τριπλό, περδούκλι … «Καταραμένη φτώχεια …»

-Αυτό το γράμμα περίμενα μπάρμπα Αγγελή, μα αυτό δεν ήρθε ακόμα, αργεί να έρθει … Δεν ξέρω τί να κάνει; … Έχω καιρό να λάβω είδηση, να είναι καλά κιόλας; …

-Καλά θα είναι καημένη μου, μη βάζεις κακό με νου σου …

Το έγραψες Βασίλω το παιδί το ετοίμασες, το κουμαντάρισες να πάει στα Λαγκάδια, στο γυμνάσιο;…

Η Βασίλω, η Ντόραινα, το κεφάλι της έγειρε και του απαντάει … Με τρεμάμενη φωνή, έτοιμη το δάκρυ της να τρέξει …

-Θα το γράψω μπάρμπα Αγγελή το παιδί, θα το κουμανταρίσω, να πάει ο Λιάκος μου στο σχολειό, στο γυμνάσιο …

Νομίζω πως έχω ακόμα λίγο τράτο …

-Πρόσεξε παιδάκι μου, πρόσεξε - πρόσεξε καλά Ντόραινα μη σου τελειώσει ο τράτος …

Ο μπάρμπα Αγγελής αντισηκώνει την σκούφια του, τρίβει με την παλάμη του το μέτωπο του, χαιρετάει και φεύγει:

-Καληνύχτα, Βασίλω …

-Καλή νύχτα, αφέντη και καλό ξημέρωμα, μπάρμπα Αγγελή …

Συλλογισμένος, σκεφτικός, με το καμουτσίκι του ριχταριά, δίπλα στη μέση του βαλμένο, να του βαστάει την μέση, ροβόλαγε ο μπάρμπα Αγγελής την κατηφοριά από το Ακόνι, στο σπίτι στη ραχούλα να φτάσει…

Εκεί, το μυαλό του πέρασε από πολλά, πολλές κακουχίες του πολέμου και της εμφύλιας συμφοράς, ατυχίες της ζωής και της μαστορικής δουλειάς, της δουλειάς της λασποκοίλης …

Τάχα βρήκε ο Ντόρος δουλειά:..

Είχε να στείλει ο άνθρωπος δεκάρα, για να στείλει γράμμα και λεφτά;… Από πού;… Από πού;…

Παντού φτώχεια και καταστροφή του πολέμου, της κατοχής και της φαγωμάρας ….

Ο Σταύρος Βέργος της έστειλε της Ντίνας, της Σταύραινας, προχτές το έφερε ο ταχυδρόμος το γράμμα και μέσα είχε ένα πενηντάρι … Το διάβασε το παιδί της, ο Γιάννης… Και της έγραφε και της παράγγελνε, να το γράψει και να το κουμανταρίσει το παιδί, να πάει στο σχολειό, στα Λαγκάδια, δεν έχω άλλα λεφτά να σου στείλω … Δουλειές δεν υπάρχουνε, έχουνε βγάλει τα πόδια μας αίμα να περπατάμε γύρα- γύρα στα χωριά για δουλειά … Δουλειά δεν υπάρχει πουθενά, ούτε για ψωμί … Το ακούς; να το στείλεις το παιδί για γράμματα … Αν δεν φτάνουν τα λεφτά, θα πας στο μπάρμπα Κωστή, τον Ανθούλη, στα Λαγκάδια, να του πεις πως είπα, να κάνει κουμάντο, να τακτοποιήσει το παιδί και θα τον ξεχρεώσω …

Η συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Εις Μνήμην Παναγιώτη Αθ. Σχίζα
Του Καθηγητή Ιατρικής **Γεωργίου Θ. Τρουπή**

Αγαπητέ, εγκάρδιε φίλε μου και συμπατριώτη Τάκη,

Έφυγες ήσυχα, αθόρυβα και διακριτικά από τη ζωή, όπως ήσυχη, αθόρυβη και διακριτική ήταν ολόκληρη η ζωή σου.

Η είδηση του θανάτου σου μας ξάφνιασε, μας σόκαρε και μας λύπησε όλους, γιατί ο χαμός σου ήταν αναπάντεχος.

Το κακό μαντάτο μας άφησε αβάσταχτο πόνο και θλίψη μεγάλη, γιατί δεν το περιμέναμε.

Ακούραστος εργάτης της τέχνης της ζωής ήσουν, άκακος, ήσυχος, γαλήνιος, πράος, συνεργάσιμος και αλτρουιστής.

Σε διέκρινε η κοινωνικότητα, η αλληλοβοήθεια, η αγάπη προς τον πλησίον, η εντιμότητα, η ακεραιότητα του χαραχτήρα σου, και έχαιρες της εκτίμησης όλων των συμπατριωτών μας.

Υπήρξες πρότυπο ανθρώπου, πρότυπο οικογενειάρχη. Δημιούργησες μια οικογένεια άριστη, με βαθιές κοινωνικές και χριστιανικές αρχές. Τα παιδιά σου, η Μαρία, ο Θανάσης και η Ντίνα, άριστα επιστημονικά και κοινωνικά αποκατεστημένα, που τους έδωσες και σου δώσανε απέραντη αγάπη, αλλά κυρίως σου χάρισαν εγγονάκια, τα οποία υπεραγαπούσες.

Η απουσία σου έγινε ήδη αισθητή σε όλους μας. Άφησες ένα δυσαναπλήρωτο κενό. Η αγάπη σου για το χωριό ήταν ανείπωτη, γι'αυτό δεν έλειψες ποτέ από αυτό. Για μένα προσωπικά, έφυγε ένας εξαίρετος και πολύτιμος φίλος, ένας χρήσιμος και καταξιωμένος άνθρωπος της κοινωνίας.

Θυμάμαι το βλέμμα σου πάντα λίγο βλοσυρό, ξέρεις εσύ, ηθελημένα δήθεν θυμωμένο, για να κρύβεις για κάποιο λόγο, που μόνο εσύ γνώριζες, την απέναντι καλοσύνη της καρδιάς σου. Εμένα όμως δεν με ξεγέλασες ποτέ: Αλλά δεν ξεγέλασες ούτε τους φίλους και τους πατριώτες, που σε εκτιμούσαν και σε αγαπούσαν.

Να τώρα που βρίσκομαι μπροστά σου και θυμάμαι το τακτικό καλοκαιρινό 3ωρο ραντεβού κάποιας μέρας με τους τρεις φίλους, με τον Τάκη-εσένα, το Γιώκο και έναν άλλο φίλο μας, που το είχατε τάμα κάθε καλοκαίρι να μιλάτε 3 ώρες για τα δικά σας. Τώρα, θα μιλάτε με τον Γιώκο, στους κήπους του παραδείσου.

Φίλε Τάκη, σήμερα είμαστε όλοι οι πατριώτες εδώ κοντά σου για το ύστατο χαίρε.

Η γυναίκα σου Ελένη, συντετριμμένη, τα θλιμμένα παιδιά σου, νύφες, γαμπροί, εγγόνια, συγγενείς, φίλοι και γνωστοί.

Εγώ δεν θα σε ξεχάσω ποτέ. Σε διαβεβαιώνω ότι θα κρατήσω μέσα μου για πάντα όλες τις καλές στιγμές. Μου άφησες, όμως, ένα μεγάλο κενό- της παρέας μας στην αγορά του χωριού.

Καλό σου Ταξίδι και Καλό Παράδεισο.

Αιωνία σου η Μνήμη.

Αρτοζήνος

Ιδιοκτησία:
Σύνδεσμος Σερβαίων Αρκαδίας
«Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»
Αγίου Μάρκου 16, 5ος όροφος Τ.Κ. 10560, Αθήνα
Α.Φ.Μ.: 099547610
ΔΟΥ: Ε΄ ΑΘΗΝΩΝ

•

Υπεύθυνος Έκδοσης:
Ιωάννης Κ. Μπόρας (6977 631017)
Υπεύθυνος Σύνταξης - Επιμέλεια:
Ελένη Κ. Μπόρα

•

Συντακτική Επιτροπή:
Ελένη Κ. Μπόρα (6931-814692)
Θεόδωρος Γ. Τρουπής (6977-365905)

•

Συνδρομή: 30 € Εξωτερικού: 50 $ Αμερικής - 100 $. Αυστρ.

•

Τυπογραφείο - Ηλεκτρονική Σχεδίαση:
Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Γερανίου 7, Αθήνα
Τηλ. 210-5244-309

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ Δ.Σ.

Τα Οικονομικά μας

ΓΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Α) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
1) Αρ. Λογ. 6014-040030-371
2) IBAN: GR 5001710140006014040030371
Β) ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΛΦΑ
1) Αρ. λογ.: 151-002101-091057
2) IBAN: GR 9701401510151002101091057

Έσοδα από 28.11.2017 έως 22.2.2018		
16	ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΕΣΔΕΚΗ ΟΥΡΑΝΙΑ	25
22	ΒΕΡΓΟΥ-ΣΑΒΒΟΓΛΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ	20
849	ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	20
18	ΓΚΟΥΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Στη μνήμη συζύγου του Εύης	20
19	ΓΚΟΥΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Στη μνήμη της μητέρας του	20
20	ΓΚΟΥΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Στη μνήμη Ευσταθίου Δάρα	20
17	ΔΑΡΑ ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	25
845	ΔΑΡΑΣ ΠΑΥΛΟΣ ΕΥΣΤ. (ΤΡΑΠ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ)	300
846	ΔΑΡΑΣ ΠΑΥΛΟΣ ΕΥΣΤ. (ΤΡΑΠ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ) Στη μνήμη Λεωνίδα Παπαθωμόπουλου	30
851	ΔΑΡΑΣ ΠΑΥΛΟΣ ΕΥΣΤ. (ΤΡΑΠ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ) Στη μνήμη Τάκη Αθαν. Σχίζα	30
623	ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΑΛΦΑ ΤΡΑΠ.)	30
621	ΚΑΤΣΙΑΠΗ ΚΟΥΛΗ ΠΗΝΕΛΟΠΗ Στη μνήμη της αδελφής της Αγγέλλως και Παν. Βέργου	50
616	ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΥΡΟΥ Στη μνήμη της ξαδέρφης του Πόπης	20
618	ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΝΙΚΟΣ ΙΩΑΝ.	20
615	ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΣΠΥΡΟΣ ΑΓΓ. Στη μνήμη των γονιών του	30
619	ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑ ΒΑΡΒΑΡΑ ΑΝΤ.	20
620	ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚ. Στη μνήμη του θείου του Δημ. Κ. Κωνσταντόπουλου	100
21	ΜΠΟΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ	20
609	ΜΠΟΡΑΣ ΝΙΚΟΣ ΤΟΥ ΧΡ. Στη μνήμη του αδελφού του Γιάννη Χ. Μπόρα	50
847	ΜΠΟΥΡΝΑ ΕΥΣΤΑΘΙΑ (ΤΡΑΠ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ)	50
848	ΟΙΚ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΧΙΖΑ (Σπανόγιαννη) Στη μνήμη του από τα παιδιά και εγγόνια του	200
617	ΡΟΥΣΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ	20
15	ΡΟΥΣΙΑ ΠΑΙΝΕΣΗ ΓΙΑΝΝΑ	20
852	ΣΙΟΚΟΡΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Στη μνήμη Αλεξάνδρας Λαμπρούλη-Μπόρα	30
612	ΣΤΡΙΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΓΓΕΛΗ	30
608	ΣΧΙΖΑ ΜΑΡΙΑ ΠΑΡΑΣΧΟΥ	20
622	ΣΧΙΖΑΣ Γ.Π (ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ)	30
613	ΣΧΙΖΑΣ ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚ.	20
14	ΣΧΙΖΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20
611	ΤΕΡΖΗΣ ΝΙΚΟΣ Γ.	20
614	ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΓ.	20
610	ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΛΙΑ	20
624	ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ Στη μνήμη Ιωάννου Χ Βέργου (Όψιμος)	50
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		1400
Έξοδα από 28.11.2017 έως 22.2.2018		
84	E-provoli ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ φιλοξενία ιστοσελίδας	160
85	ΠΑΝΓΟΡΤΥΝΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ	50
86	ΣΤΑΥΡΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ταχυδρομικά ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ	338
87	Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ ΚΑΙ ΣΙΑ τυπογεφείο ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ	318
89	ΔΕΗ	28
90	ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΑΝΣΑΝΣΕΡ	33
91	ΣΚΑΒΕΝΙΤΗΣ έξοδα πίτας	89
92	ΠΙΤΑ - ΓΛΥΚΑ (ΣΟΥΕ)	100
93	ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	33
94	ΕΞΟΔΑ ΛΟΓ/ΣΜΟΥ ΤΡΑΠ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	30
95	ΔΕΗ 28.12.2017	59
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		1288
ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΑΜΕΙΟΥ		
Προηγούμενο υπόλοιπο		8389
Συν έσοδα περιόδου		1400
Μείον έξοδα περιόδου		1238
Νέο υπόλοιπο		8581

Ο Ταμίας
Ιωάννης Στ. Βέργος

Ο Πρόεδρος
Ιωάννης Κ. Μπόρας

Κοπή Πίτας 2018 και Βραβεύσεις

συνέχεια από τη σελ. 1

πρέπει να επανακάμψουν στο Σύνδεσμο νέοι άνθρωποι, ...με πρωτοβουλία των νέων να γίνουν εκδηλώσεις, με τη χορηγία του Συνδέσμου, που να προάγουν τη μεταξύ των σύσφιξη των σχέσεων». Τέλος, ευχαρίστησε όλα ανεξαιρέτως τα μέλη των μέχρι σήμερα Διοικητικών Συμβουλίων, που συνέβαλαν όχι μόνο στην ύπαρξη, αλλά και στην ευόδωση των σκοπών του Συνδέσμου.

Ο ταμίας του ΔΣ, **Ιωάννης Στ. Βέργος**, μίλησε για το ΘΕΣΜΟ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ, για *«τη χαρά να βραβεύουμε την πρόοδο, την προκοπή των παιδιών μας. Και η προκοπή δεν είναι μόνο στους άριστους στα γράμματα, είναι*

και στους επιμελείς, που αγαπάνε και μερακλώνονται με ό,τι κάνουν. Όλα τα παιδιά είναι καλά. Είναι πολλές φορές πολύ καλύτερα από εμάς. Και μεγαλύτερη αξία έχει να τα βραβεύει η ίδια η ζωή, η κοινωνία.

Ο θεσμός των βραβείων έχει ζωή 40 χρόνια τώρα. Καθιερώθηκε επί προεδρίας του επί χρόνια προέδρου του Συνδέσμου μας, αείμνηστου Στάθη Δάρα, που συχνά τα χρηματοδοτούσε και είχε καθιερώσει ειδικό χρηματικό βραβείο για τους επιτυχόντες στην Ιατρική. Ελπίζουμε ότι κάποιος πατριώτης θα συνεχίσει αυτή τη χορηγία.

Ο Σύνδεσμος δεν πρέπει να πέσει σε αδράνεια, σας περιμένει όλους κοντά του. Όλοι οι πατριώτες προσφέρουν στο Σύνδεσμο, ανάλογα με τη δύναμή τους και αξίζουν τιμής και ευγνωμοσύνης. Καλό είναι, όμως, να τιμάμε τους ανθρώπους εν ζωή.

Σήμερα, έχουν σειρά δημόσια να τους ευχαριστήσουμε, για την προσωπική τους παρουσία και προσφορά στο Σύνδεσμο, οι πιο κάτω πατριώτες:

*1) **Παναγής Δάρας**, ως διασώστης του Συνδέσμου, διότι την κρίσιμη περίοδο του 1998 που ο Σύνδεσμος είχε πέσει σε μαρασμό, με άμεσο κίνδυνο να διαλυθεί, αυτός φρόντισε και διεσώθη.*

*2) **Φώτης Χρ. Μπόρας**, ο οποίος έβαλε «το φώλο» και αγοράστηκε η μικρή στέγη του Συνδέσμου (το γραφείο), στην Αθήνα, και έδωσε τότε 50.000 δρχ. Αυτός ο πατριώτης, συνταξιούχος τώρα, ήταν εργάτης κλωστοϋφαντουργίας.*

*3) **Γιώκος Λάμπρου Βέργος**, που επί πολλά χρόνια είχε φυσική παρουσία και ήταν ταμίας στην κρίσιμη τότε περίοδο, και έκτοτε το ταμείο του Συνδέσμου είναι πάντοτε πλεονασματικό και με σημαντικό απόθεμα.*

*Επίσης, αξίζουν τους επαίνους μας ο αείμνηστος γιατρός **Ηλίας Θ. Χειμώνας**, και άλλοι τρεις συμπατριώτες: ο **Χρήστος Δημητρόπουλος**, ο ακούραστος δάσκαλος όλων των διαχειριστών, ο γιατρός **Χρήστος Ι. Μαραγκός**, επί πολλά έτη γραμματέας του Συνδέσμου, και ο **Θοδωρής Γ. Τρουπής (Γκράβαρης)**, τέως πρόεδρος του Συνδέσμου. Τους πρέπει ένα μεγάλο ευχαριστώ, αξίζουν ένα μεγάλο μπράβο!»*

ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΩΝ 2018

«Αιέν Αριστεύειν». Επί 42 χρόνια, ο Σύνδεσμος Σερβαίων βραβεύει τα παιδιά, πού διακρίθηκαν για τις επιδόσεις τους στα γράμματα και σε άλλους τομείς. Ο αείμνηστος Στάθης Δάρας ήταν εμπνευστής και θεμελιωτής του θεσμού των εν λόγω βραβείων.

Στα πλαίσια της κοπής της πίτας του έτους 2018, απονεμήθηκαν βραβεία σε μαθητές της Πρωτοβάθμιας και Μέσης Εκπαίδευσης, στους εισαχθέντες και αποφοιτήσαντες των ΑΕΙ ΚΑΙ ΤΕΙ της χώρας και του εξωτερικού.

Καλό είναι να στηρίζουμε αυτό το θεσμό, να επιβραβεύουμε τα παιδιά, το μέλλον του τόπου, και παράλληλα να στηρίζουμε τη συνέχιση της λειτουργίας του ίδιου του Συνδέσμου.

Τα βραβεία παραδόθηκαν στους άξιους νέους και νέες, εν μέσω χειροκροτημάτων και ευχών για υγεία και καλή πρόοδο. Οι παρόντες μαθητές βραβεύτηκαν και παρέλαβαν τους επαίνους τους, ενώ οι έπαινοι των απόντων παραδόθηκαν στους οικείους τους. Για την απονομή των επαίνων, κλήθηκαν στο βήμα από τον πρόεδρο του ΔΣ:

Ο Ιατρός κ. **Χρήστος Ι. Μαραγκός**, επί πολλά έτη γραμματέας του Συλλόγου, ο οποίος βράβευσε τη **Γεωργία-Ζωή Ι. Λιατσοπούλου,** επιτυχούσα στο τμήμα Αγγλικής Φιλολογίας του ΕΚΠΑ.

Ο κ. **Νίκος Χρ. Μπόρας**, βετεράνος του Συνδέσμου, που είχαμε την τιμή να τον έχουμε κοντά μας και βράβευσε το **Χρίστο-Λώρενς Νόιφελτ-Μπόρα,** Α' Λυκείου.

Η κυρία **Πένυ Καλύβα**, η οποία βράβευσε το **Φίλιππο Αθ. Στρίκο**, Δ' Δημοτικού.

Ο πρόεδρος **Ι. Κ. Μπόρας** βράβευσε το **Γιώργο Σχίζα** του Σωτήρη, νήπιο.

Συνολικά, έπαινοι παραδόθηκαν στους παρακάτω μαθητές-φοιτητές:

ΜΑΘΗΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ-ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΛΥΚΕΙΟΥ

1) **Χρίστος-Λώρενς Νόιφελτ-Μπόρας**, γιος του Παναγιώτη Νόιφελτ και της Ελένης, εγγονός του Κων. Μπόρα, Α' Λυκ.

2) **Βαρβάρα Τσούπρου**, κόρη της Κατερίνας Κουτσανδρέα, εγγονή της Βαρβάρας, Α' Λυκ.

3) **Κωνσταντίνος Βεζδέκης**, εγγονός της Ουρανίας, Α' Λυκ.

4) **Άννα-Μαρία Πολυχρονοπούλου**, κόρη της Μοίρας, εγγονή του Γ. Θ. Τρουπή, Α' Λυκ.

5) **Ευγενία Αλτόγλου**, κόρη της Κυριακής Σαβόγλου, εγγονή της Ευγενίας Λ. Βέργου, Β' Γυμν.

6) **Ελένη Πολυχρονοπούλου**, κόρη της Μοίρας, εγγονή του Γ. Θ. Τρουπή, Β' Γυμν.

7) **Χρήστος Βεζδέκης**, εγγονός της Ουρανίας, Β' Γυμν..

8) **Φίλιππος Στρίκος** του Αθανασίου, εγγονός της Χρυσαυγής, Δ' Δημ.

9) **Γιώργος Σχίζας** του Σωτήρη και της Χρύσας, εγγονός της Άννας Σχίζα και Αθανασίας Στρίκου, νήπιο.

10) **Μαρία Τρουπή** του Θεόδωρου, εγγονή του Γ. Θ. Τρουπή, Β' Λυκ.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΕΙ-ΤΕΙ

1) **Μιχάλης Γ. Αλτόγλου**, υιός της Κυριακής Σαβόγλου, εγγονός της Ευγενίας Λ. Βέργου, επιτυχών στο Τμ. Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Σπουδών, Παν. Κρήτης.

2) **Χρήστος Ι. Βέργος**, υιός του Ιωάννη και της Τασίας, εγγονός του Διονυσίου (του Νυσιόγιαννη) και της Διαμάντως, επιτυχών στο Τμ. Ιστορίας-Αρχαιολογίας, ΕΚΠΑ.

3) **Γεώργιος Β. Δημόπουλος,** επιτυχών στη Σχ. Μηχανολόγων Μηχανικών, Παν. Πατρών. Ο πατέρας του είναι καθηγητής Φυσικής στην Πάτρα.

4) **Γεώργιος Ν. Ευθυμιάτος**, υιός της Γεωργίας Γ. Βέργου, εγγονός του Γ. Βέργου -μέλος του προηγούμενου Δ.Σ., επιτυχών στο Τμ. Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, ΤΕΙ Πειραιά.

5) **Χριστίνα-Μαρία Παν. Κούλη,** εγγονή της Πηνελόπης Παν. Κατσιάπη, επιτυχούσα στο Παιδαγωγικό Τμ. Παν. Πατρών.

6) **Ηλιάννα Ηλία Κωνσταντοπούλου,** κόρη του Ηλία Παναγή Κωνσταντόπουλου, επιτυχούσα στο Παιδαγωγικό Τμ. Παν. Πατρών.

7) **Γεωργία-Ζωή Λιατσοπούλου** του Ιωάννη, εγγονή του Μιχαλάκη, επιτυχούσα στο Τμ. Αγγλικής Φιλολογίας, ΕΚΠΑ.

8) **Σταυριάννα Σπ. Στρίκου,** επιτυχούσα στο Παιδαγωγικό Τμ. ΕΚΠΑ.

ΝΕΟΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

1) **Φώτιος Κων. Καλέργης**, υιός της Ελένης Φωτ. Δημοπούλου (Σκορδή), απόφοιτος του Πανεπιστημίου «**Queen Margaret University**» της Αγγλίας, και έλαβε πτυχίο στη **Φυσιοθεραπεία,** με Άριστα, «**Degree of Bachelor of sience with honours in PHYSIOTHERAPY, First class**».

2) **Λεωνίδας Δημ. Λιάσκος** του Δημητρίου και της Ελένης Παράσχου (κόρη Μαρίας Σχίζα - Παπαναστάση), απόφοιτος από το τμήμα Χημικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών.

3) **Μαρία Ν. Χειμώνα,** θυγατέρα του Νίκου Δημ. Χειμώνα και της Νίκης Γρ. Κανελλοπούλου -κόρη της Βάσως Στρίκου, αποφοίτησε, πρώτη στη σειρά της, από το Τμήμα Νομικής του Δημοκρίτειου Παν. Θράκης.

ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ 2018

Μετά τη βράβευση των μαθητών-φοιτητών, ακολούθησε η **κοπή της πίτας**, ένας θεσμός που έχει γίνει παράδοση, τον υποστηρίζουν και τον απολαμβάνουν, χρόνια τώρα, οι Σερβαίοι πατριώτες και ο Σύνδεσμος.

Κλήθηκαν τα νυν και πρώην μέλη του ΔΣ (όσοι παρευρίσκονταν), φίλοι του Συνδέσμου, και πολλοί πατριώτες και πατριώτισσες, προθυμοποιήθηκαν και τα μικρά παιδιά επίσης, για να κόψουν κομμάτι πίτας. Εξέφρασαν όλοι ευχές από καρδιάς, ενώ έγιναν και αναφορές σε γενικότερα συλλογικά και άλλα θέματα.

Μέσα σε κλίμα χαράς και ευφορίας, λοιπόν, εκφράστηκαν πολλές **ευχές και αφιερώσεις,** όπως: στο Σύνδεσμο Σερβαίων, στα 96 χρόνια του Συνδέσμου και στην ενότητά του, στο όμορφο χωριό μας, σε όλα τα παιδιά του κόσμου, στους ξενιτεμένους, στις Σερβόνυφες, στους Σερβόγαμπρους, στον μπαμπά τους αφιέρωσαν τα παιδάκια, στην ειρήνη, στην αγάπη, στην ομόνοια, στην πρόοδο, *«στην υγεία που είναι το ύψιστο αγαθό, έτσι ώστε με αυτό να μπορούμε να απολαμβάνουμε όλα τα υπόλοιπα αγαθά της ζωής, και κάθε ασθενής και πονεμένος να βρει γιατρειά στην ψυχή και στο σώμα...»* ευχήθηκε η Ιατρός Χρ. Κ. Μπόρα.

Το ΔΣ εκφράζει τις ευχαριστίες του στο **Νίκο Ι. Βέργο**, για τα βίντεο της εκδήλωσης. Όσον αφορά στις προετοιμασίες για την εκδήλωση, την περιποίηση, τα κεράσματα των πατριωτών και των προσκεκλημένων, φρόντισε ο κ. **Κώστας Ν. Σχίζας**, πρώην μέλος και νυν αναπληρωματικό μέλος του ΔΣ, και η κα **Γιάννα Μαρ. Ρουσιά**, συζ. Αθ. Παινέση, που ασχολήθηκε με την τακτοποίηση των προμηθειών και κερασμάτων, στην αίθουσα της εκδήλωσης, ώστε να είναι όλα σε τάξη και αρμονία. Τους ευχαριστούμε. **Και του χρόνου! Πάντα να ανταμώνουμε!...**

Ε. Κ. Μπόρα